

ख्रीष्टको जीवन

ख्रीष्टको जीवन के हो?

"जीवन प्रकट भएको थियो, र हामीले [येशूका प्रेरितहरूले] देखेका छौं, र गवाही दिन्छौं, र तिमीहरूलाई त्यो अनन्त जीवनको घोषणा गर्दछौं जुन पितासँग थियो र हामीमा प्रकट भएको थियो"। (१ यूहन्ना १:२।)

"उहाँमा जीवन थियो, र जीवन मानिसको ज्योति थियो।" (यूहन्ना १:४)।

यो एक ऐतिहासिक तथ्य हो कि नासरतका येशू लगभग 2,000 वर्ष पहिले जीवित हुनुहुन्थ्यो। उहाँ कहाँ जन्मनुभयो, उहाँको परिवारमा कसैको नाम, उहाँ कसरी मर्नुभयो र हो, उहाँमा जीवन थियो र उहाँ आफैं जीवन हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरा हामीलाई थाहा छ। उहाँको आगमन जीवनको प्रदर्शन थियो र यो जीवन अनन्त छ। ख्रीष्टको साथ, "जीवन" दर्शनको एउटा अमूर्त सिद्धान्त मात्र हुन छोड्यो। जीवनले आफूलाई सिकर्मीको छोराको रूपमा प्रकट गर्‍यो, जसले हिँड्ने, बोल्ने, खाएको, सुत्ने, रोइदिएको र माया गर्ने र जसको मृत्युबाट पुनरुत्थानले उहाँलाई आफूले दाबी गरेको प्रमाणित गर्‍यो। उहाँले आफ्नो बारेमा भन्नुभयो: "मार्ग, सत्य र जीवन म नै हुँ। म द्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउँदैन।"

ख्रीष्ट जीवन हुनुहुन्छ र जीवन ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। यदि तपाईंसँग अनन्त जीवन छ भने, यो किनभने तपाईंसँग ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। यदि तपाईंसँग ख्रीष्ट छैन भने, तपाईंसँग जीवन छैन। वास्तविक जीवन, अनन्त जीवन, जुन ख्रीष्टको जीवन हो, केवल अस्तित्व भन्दा धेरै हो। धेरै छन् जसले कहिल्यै "जीवन" फेला पारेका छैनन्। निम्न पाठहरूमा ख्रीष्टको जीवनको गुणस्तर जाँच गरौं, उहाँका गुणहरू, गुणहरू र उहाँ कस्तो व्यक्ति हुनुहुन्छ भनेर ध्यान दिनुहोस्। यसैलाई ध्यानमा राख्दै यस अध्ययनको योजना प्रस्तुत गरिएको छ:

अध्ययन योजना

मती 5:3-12 मा, हामी येशूको "बेटिट्यूड" पढ्छौं। वास्तवमा, हामी यहाँ एक क्रिश्चियन कस्तो हुनुपर्छ भन्ने सुन्दर चित्र फेला पाउँछौं। प्रत्येक "सुन्दरता" ले एउटा विशेषता देखाउँछ र प्रत्येकमा हामीलाई थाहा छ कि सबैभन्दा राम्रो उदाहरण येशू आफैं हुनुहुन्छ। यदि हामी येशू जस्तै बन्न चाहन्छौं भने हामीले आफ्नो जीवनमा यो उदाहरण अनुकरण गर्नुपर्छ। त्यसोभए, यो अध्ययन मती 5 को "ब्याटिट्यूड" मा देखे गुणहरू वरिपरि संगठित हुनेछ: नम्रता, करुणा, कोमलता, धार्मिकता, दया, शुद्धता, शान्ति स्थापना र विश्वासयोग्यता। हामी जान्न चाहन्छौं कि प्रत्येक गुणको अर्थ के हो, यो येशूको व्यक्तित्ता कसरी देखिन्छ र अन्तमा, हामीलाई यो गुणमा भाग लिन र प्राप्त गर्न व्यावहारिक अनुप्रयोग र प्रोत्साहन दिन चाहन्छौं।

अन्यथा उल्लेख नगरेसम्म, उद्धरणहरू नयाँ राजा जेम्स बाइबलबाट हुन्

येशू: नम्र (मती ५:३)

अध्याय १

नम्रता: यो के हो?

ख्रीष्टको जीवनको एक उत्कृष्ट गुण उहाँको अद्भुत नम्रता हो। हामीलाई हाम्रो निश्चित विनाशबाट बचाउनको लागि यति माथिबाट तल ओर्लन कोही किन आउँछ? विश्वासघाती, इन्कार गर्ने र कायरको खुट्टा धुन पवित्र परमेश्वर किन झुक्नुहुन्छ?

नम्रताको विपरीत स्व-केन्द्रितता, वा गर्व हो। यो शैतानद्वारा प्रभावित र नियन्त्रित मानसिकताको आधारभूत विशेषता हो। हाम्रो अमेरिकी संस्कृतिमा पुण्यको रूपमा सिकाइएको कुरालाई बाइबलमा पापको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। हामी हितोपदेश 6:16, 17 मा पढ्छौं कि "घमण्डी नजर परमप्रभुको लागि घृणित हो।" परमेश्वरले "अभिमानिहरूको घरलाई नष्ट गर्ने" प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ (हितोपदेश १५:२५)। "अभिमानि नजर, घमण्डी हृदय ... पाप हो।" (हितोपदेश २१:४)। "भगवानले घमण्डीहरूलाई प्रतिरोध गर्नुहुन्छ, तर नम्रहरूलाई अनुग्रह दिनुहुन्छ।" (याकूब ४:६)। गर्व गर्नुको अर्थ हो, "आफूलाई अरूभन्दा उच्च ठान्ने"। आफूलाई अरुको नजरले हेर्नु गलत हो। नम्रताको साँच्चै कदर गर्न, हामी यसलाई यसको विपरीत गुणसँग तुलना गर्न सक्छौं, जुन गर्व हो:

- गर्व भन्छिन्: "मलाई केही नभन। मलाई यो सबै थाहा छ।" नम्रता भन्छिन्: "तपाईंको सल्लाह र मद्दतको लागि धन्यवाद।"
- गर्व भन्छ: "मलाई चाहिन्छ, म चाहन्छु, म योग्य छु।" नम्रता भन्छन्: "उनी चाहिन्छ, तिनीहरू चाहन्छन्, तपाईं योग्य हुनुहुन्छ।"
- गर्व भन्छ: "हे भगवान, म मेरो सँगै मानिस भन्दा धेरै राम्रो छु।" नम्रताले भन्छ: "प्रभु म पापीलाई दया गर्नुहोस्।"

- घमण्डले अरूलाई भत्काउनको लागि आलोचना गर्छ। नम्रताले अरूलाई निर्माण गर्नको लागि प्रशंसा गर्छ।
- घमण्डले आफूलाई उचाल्छ तर परमेश्वरले उसको विरोध गर्नुहुन्छ। नम्रताले आफूलाई परमेश्वरको अगाडि नम्र बनाउँछ र परमेश्वरले उसलाई माथि उठाउनुहुन्छ।
- गर्व भन्छ: "म सबै कुरा गर्न सक्छु।" नम्रताले भन्छ: "मलाई बलियो पार्नुहुने ख्रीष्टद्वारा म सबै कुरा गर्न सक्छु।"
- गर्व भन्छ: "म सेवा गर्न चाहन्छु।" नम्रताले भन्यो: "म सेवा पाउन होइन तर सेवा गर्न र धेरैको फिरोतीको रूपमा आफ्नो जीवन दिन आएको हुँ।"
- गर्व भन्छ: "हेर मैले के गरें।" नम्रताले भन्छ: "हेर्नुहोस् भगवानले ममा के गर्नुभयो!"
- घमण्ड सडकमा उभियो र करायो: "उसलाई क्रूसमा टाँग्रोहोस्! उहाँ हामी भन्दा धेरै लोकप्रिय हुनुभयो।" नम्रता, क्रूसमा झुण्डिएको, माथितिर हेर्यो र प्रार्थना गर्यो: "हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूले के गरिरहेका छन् भन्ने थाहा छैन।"
- घमण्डले महिमा खोज्छ तर फेला पार्दैन। नम्रताले नखोजिकन अरूबाट महिमा र सम्मान पाउँछ।

अभिमान र नम्रता बीचको भिन्नता उज्यालो र अन्धकार बीचको भिन्नता हो। जब "द लाइट" संसारमा आयो, नम्रताको उत्तम उदाहरण हामीलाई प्रकट भयो।

येशू हाम्रो नम्रताको उदाहरण हुनुहुन्छ

येशू ख्रीष्टको जीवनमा, हामी नम्र हुनुको अर्थ के हो भन्ने जीवित प्रदर्शन देख्न सक्छौं। परमेश्वर र मानिसहरूसँगको आफ्नो सम्बन्धमा, उहाँले सधैं आफूलाई एक विनम्र सेवक साबित गर्नुभयो, बिना ढोंग, बिना गर्व, निःस्वार्थ र पूर्वग्रहहित।

येशूमा हामी एक जना मानिसलाई देख्छौं जसले आफूलाई आफ्नो उमेरका दलितहरूलाई अर्पण गर्दछ। उनी मजदुर र मछुवासँग जोडिएका थिए। उनले मिश्रित जातिको महिलाको एउटै कचौराबाट पिए जसलाई धार्मिक मानिसहरूले धेरै तुच्छ र अस्वीकार गरेका थिए। प्रत्येक सहरमा प्रवेश गर्दा, कुष्ठरोगीहरूको अशुद्ध शरीर र बहिराहरूका जिब्रो छुँदा येशूले आफ्नो नम्रता देखाउनुभयो। उहाँले भूत लागेका मानिसहरूको हेरचाह गर्नुभयो जसको नजिक जान अरूहरू डराउँछन्। उहाँले पापीहरू र कर उठाउनेहरूका साथै फरिसीहरू र कपटीहरूको घरमा खाना खाने निम्तो स्वीकार गर्नुभयो।

येशूले कुनै पनि वर्गको व्यक्तिलाई बेवास्ता गर्नुभएन। खराब प्रतिष्ठाका महिलाहरू उहाँकहाँ आएका थिए कि उनीहरूले समझदारी, क्षमा र पाप नगर्ने आज्ञा पनि पाउनेछन्। कुनै पनि सहर जाने धुलोले भरिएको बाटोमा बस्ने धनी र शक्तिशालीहरूका साथै भिखारीहरू र अन्धा मानिसहरूको उपस्थितिमा येशू सहज हुनुहुन्थ्यो। येशूले आफ्नो व्यस्त एजेन्डाबाट अरूसँग कुरा गर्न, प्रश्नहरूको जवाफ दिन, दया देखाउन र बाँच्ने राम्रो तरिका देखाउन समय निकाल्नुभयो। उहाँले मानिसहरूका घरहरू र अन्य धार्मिक नेताहरूको सेवाहरू भ्रमण गर्नुभयो, विवाहमा भाग लिनुभयो, साथीहरूसँग माछा मार्न गए र साना बच्चाहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो। उसले कहिल्यै रोक्न र मद्दतको लागि कलको जवाफ दिन असफल भयो। आफूलाई उच्च पार्ने र आफूलाई महिमा दिने सबै अधिकारहरू भए तापनि (आखिरमा, उसलाई थाहा थियो कि उहाँ परमेश्वरको एक मात्र पुत्र हुनुहुन्थ्यो) येशूले सधैं जिद्दी गर्नुहुन्थ्यो कि यो उहाँको बुबा हो जसले सबै कुरा गर्नुभयो।

येशूको नम्रता फरक चार क्षेत्रहरू विचार गर्नुहोस्:

1. उहाँको जन्म- फिलिप्पी 2:5ff र लूका 2 पढ्नुहोस्। यो संयोगले येशू एउटा गोठमा जन्मिएको र ढुङ्गमा राखिएको थिएन। "यद्यपि उहाँ धनी हुनुहुन्थ्यो, तैपनि तिम्ना खातिर उहाँ गरीब हुनुभयो, ताकि उहाँको गरिबीद्वारा तिमीहरू धनी बन्न सक।" (२ कोरिन्थी ८:९)। उहाँ सेनिटाइज्ड अस्पतालमा जन्मनुभएन र रेशमको पानामा हात्तीको दाँतमा राखिएको हो। वास्तवमा, यद्यपि, त्यो पनि महिमा, सम्मान र शक्तिबाट ठूलो पाइला हुन्थ्यो जुन उहाँले संसारमा आउनको लागि आफैलाई खाली गर्नुभयो। के तपाईंले कहिल्यै एउटा ठूलो बहुराष्ट्रिय कम्पनीको मालिक र सीईओको बारेमा सुन्नु भएको छ जसले आफ्नो सबै सम्पत्ति, आराम र इज्जत समाजका अस्वीकृतिहरूको बीचमा बाँच्नको लागि छोडिदिए किनभने उहाँ उनीहरूप्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो र उनीहरूलाई मद्दत गर्न चाहनुहुन्थ्यो? यदि तपाईं त्यो कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ, त्यसपछि यसलाई 1000 ले गुणा गर्नुहोस् र तपाईंले भर्खर मात्र येशूको प्रेम र नम्रता बुझ्न सुरु गर्नुहुनेछ।

2. उहाँको स्वर्गीय पितामा उहाँको पूर्ण निर्भरता

हामी सबै आत्मनिर्भर हुन कोसिस गर्छौं, आफैमा हुन चाहन्छौं। हामी भन्न सक्छौं, "म आफ्नो हेरचाह गर्न सक्छु" वा "म एक स्व-निर्मित मानिस हुँ" गर्वको राम्रो खुराक संग। तर हामी देखिरहेका छौं कि कसरी नम्रताले परमेश्वरलाई सबै कुरा हुन अनुमति दिइरहेको छ, आफूलाई उहाँमा र उहाँको इच्छामा समर्पण गर्दछ। येशूमा हामी यो सिद्ध, स्वैच्छिक, निर्भरता देख्छौं। यूहन्नाको सुसमाचारमा उहाँका शब्दहरू सुन्नुहोस्:

५:१९- "पुत्रले आफैबाट केही गर्न सक्दैन, तर पिताले जे गरेको देख्नुहुन्छ।"

५:३०- "म आफैले केहि गर्न सक्दिन।"

६:३८- "किनकि म आफ्नो इच्छा गर्न होइन, तर मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा पूरा गर्न स्वर्गबाट आएको हुँ।"

७:२६, २७- "मेरो सिद्धान्त मेरो होइन, तर मलाई पठाउने उहाँको हो।"

८:२८- "म आफैबाट केही गर्दिनँ, तर जसरी मेरा पिताले मलाई सिकाउनुभयो, म यी कुराहरू बोल्छु।"

८:५०- "म मेरो आफ्नै महिमा खोज्दिन, खोज्ने र न्याय गर्ने एक हुनुहुन्छ।"

१४:१०- "म तिमीहरूलाई बोल्ने वचनहरू म आफ्नै अधिकारमा बोल्दिन, तर ममा वास गर्नुहुने पिताले कामहरू गर्नुहुन्छ।"

१४:२४- "तिमीहरूले सुनेको वचन मेरो होइन तर मलाई पठाउनुहुने पिताको हो।"

... र अरु धेरै

येशूले सबै श्रेय बुबालाई दिनुभयो। भगवान सबै हुन सक्नु भनेर उहाँ केही पनि नहुनुभयो। उसले बाबाको वचन, काम र इच्छामा पूर्ण रूपमा आत्मसमर्पण गर्‍यो। यसरी परमेश्वरले येशूको जीवनमा, मानव जातिको उद्धार प्राप्त गर्न सक्षम हुनुभयो।

ख्रीष्टको जीवन आत्म-त्याग र परमेश्वरमा पूर्ण निर्भरताको जीवन हो। उहाँको सम्पूर्ण नम्रतामा, यद्यपि, उहाँले केही पनि गुमाउनुभएन, किनकि पिताले "उहाँलाई उच्च पार्नुभएको छ र उहाँलाई सबै नाम भन्दा माथिको नाउँ दिनुभएको छ, कि येशूको नाममा स्वर्गमा हुनेहरू र त्यसमा भएकाहरू सबैको घुँडा टेक्नुपर्छ। पृथ्वी, र पृथ्वी मुनि भएकाहरू, र प्रत्येक जिब्रोले परमेश्वर पिताको महिमाको लागि, येशू ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ भनी स्वीकार गर्नुपर्छ" (फिलिप्पी २:११)।

यो हाम्रो जीवन पनि होस्।

३. अरूलाई उहाँको सेवा- लुका २२:२७ र यूहन्ना १३:५ हेर्नुहोस्। परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र पार्नेले मानिसको सामु आफूलाई नम्र बनाउन सक्षम हुन्छ। उहाँ सबैको सेवक हुनुहुन्थ्यो। के तपाईं तौलिया र पानीको बेसिन लिएर, अयोग्य मानिसहरूको सामु घुँडा टेकेर आफ्नो फोहोर खुट्टा धुने, उहाँलाई छिट्टै धोका दिने साथी र त्यही रात उहाँलाई नचिनेको तीन पटक जिद्दी गर्ने चेला सहित सबैका प्रभुलाई चित्रण गर्न सक्नुहुन्छ? ? उसले भाइहरूको खुट्टा धोए जो भर्खर राज्यमा तिनीहरूमध्ये सबैभन्दा ठूलो को हो भनेर गडबड गरिरहेका थिए। उहाँले हामीलाई कस्तो उत्कृष्ट उदाहरण दिनुभयो! यदि हामीले यो संसारको फोहोरको दुर्गन्ध हटाउन मद्दत गर्नको लागि हामी धेरै उच्च र शक्तिशाली छौं भनेर सोच्दछौं भने, हामी अझै पनि परमेश्वरको पुत्र जस्तो छैनौं!

४. उनको जीवन शैली- येशूले सरल जीवन बिताउनुभयो। उनी दरबारमा बस्दैनथे। उहाँले एक जना अनुयायीलाई यसो भन्दै निरुत्साहित पनि गर्नुभयो, "प्यालहरूका प्यालहरू हुन्छन् र हावाका चराहरूको गुँड हुन्छ, तर मानिसको पुत्रको शिर राख्ने ठाउँ छैन" (मत्ती ८:२०) जब उहाँको सरलता र नम्रता झनै प्रभावशाली हुन्छ। हामी सम्झन्छौं कि उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले ब्रह्माण्ड सृष्टि गर्नुभयो। सबै अधिकारद्वारा, सबै उहाँकै थियो, तर जब येशू यरूशलेममा प्रवेश गर्नुभयो यहुदीहरूको राजा र सबै मानिसहरूलाई बचाउन सक्ने मसीहको रूपमा मुकुट लिन, उहाँले सवार भएर आउन रोझ्नुभयो। एउटा गधा!

मत्ती २१:१-५ पढ्नुहोस्। येशू र अन्य "इतिहासका महान् पुरुषहरू" को मूल्यमान्यताहरू बीच कस्तो भिन्नता छ! तिनीहरू भन्छन् कि अलेक्ज्याण्डर द ग्रेट २०० चित्रित हात्तीहरू, २०० सिपाहीहरू कालो घोडाहरूमा र २०० सिंहहरूले आफ्नो वरिपरि एक भव्य जुलुसमा भारत प्रवेश गरे जब उनी हात्तीको दाँतको रथमा सुनको सिंहासनमा बसेर "म ब्रह्माण्डको प्रभु हुँ। मैले जितें। संसार। अब म ताराहरूलाई जित्रेछु।" अलेक्जेन्डर ३३ मा मरे र आज केहि पनि छैन। तर नम्र राजा येशू अझै पनि राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका प्रभु हुनुहुन्छ। यो नम्र सेवकको नम्र बाटोले उसलाई अनन्त महिमामा पुर्यायो।

व्यक्तिगत आवेदन

परमेश्वरसामु हाम्रो नम्रताको प्रमाण भनेको हामी मानिसहरूका बीचमा कसरी बाँचिरहेका छौं। यो भन्न सजिलो छ कि हामी भगवानलाई प्रेम गर्छौं जसलाई हामीले देख्दैनौं तर साँचो प्रेम हाम्रो छिमेकीप्रतिको प्रेम र हाम्रो नम्रतामा देखिन्छ। ख्रीष्ट तपाईंमा बस्नु हुन्छ भनेर तपाईंलाई कसरी थाहा हुन्छ? के यो हुन सक्छ कि तपाईं उनको चरित्रमा भाग लिनुहुन्छ? तपाईं नम्र हुनुहुन्छ वा होइन भनेर जात्रको लागि, तपाईंको दैनिक जीवनलाई जाँच्न आवश्यक छ।

- के तपाईं अरूलाई प्राथमिकता दिएर बाँच्नुहुन्छ? (रोमी १२:१६)
- के तपाईं आफ्नो नजरमा बुद्धिमान हुनुहुन्छ? रोमी १२:१६)
- के तपाईं साँच्चिकै प्रेम गर्नुहुन्छ बिना फुल्ने र आफ्नो स्वार्थ पूरा नगरी? (१ कोरिन्थी १३:४, ५)
- के तपाईं प्रेममा अरूको सेवा गर्नुहुन्छ? (गलाती ५:१३)
- के तपाईं प्रेम र सहनशीलतामा अरूलाई सहन गर्नुहुन्छ? (एफिसी ५:२१)

- अरुलाई आफूभन्दा श्रेष्ठ ठान्नुहुन्छ ? (फिलिप्पी २:३)
- के तपाईंले येशूले जस्तै अरुलाई क्षमा गर्नुहुन्छ? (कलस्सी ३:१३)

नम्र हुनु कस्तो हुन्छ ? जवाफ तपाईंले मानिसहरूलाई व्यवहार गर्ने तरिकामा छ। जब हामीले आफूलाई भगवानको सम्बन्धमा केही पनि ठान्यौं भने मात्र हामी कम ज्ञान, प्रतिभा, बुद्धि र पवित्रता भएकाहरूलाई उच्च मात्र सक्षम हुनेछौं। आफ्नो महिमा खोज्ने ख्रीष्टको आत्मालाई ग्रहण गर्नुहोस्। यदि यो तपाईंको आत्मा होइन भने, नम्रतामा बढ्नको लागि निम्न अभ्यासहरू गर्नुहोस्।

नम्रतामा बढ्नको लागि अभ्यासहरू

1. येशूको उदाहरण र उहाँको नम्रताको सुन्दरता र अरुलाई व्यवहार गर्ने उहाँको तरिका बारे थप सोच्नुहोस्।
2. तपाईं भगवानमा कति निर्भर हुनुहुन्छ भनेर सोच्नुहोस्। आफैँले सास फेर्न पनि सक्दैन। उहाँले हामीलाई सम्हाल्न र हाम्रो हेरचाह गर्न सबै कुरा दिनुहुन्छ।
3. आफ्नो पापको बारेमा सोच्नुहोस्। तपाईंले कति पटक गल्ती गर्नुभयो? तपाईं परमेश्वरको महिमाबाट कति टाढा हुनुहुन्छ? कति पटक राम्रो गर्ने मौका पाएको छैन र पाएको छैन।
4. कलभरीको क्रुसको बारेमा सोच्नुहोस् - येशूले तपाईंको पापको लागि तिर्नुभएको मूल्य।
5. येशूलाई तपाईंको हृदयको सिंहासनमा राख्नुहोस्, तपाईंको इच्छा, कार्य र जीवन उहाँलाई सुम्पने निर्णय गर्दै।
6. तपाईंलाई नम्रतामा बढ्न मद्दतको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुहोस्।
7. एक नम्र व्यक्तिले गर्ने कुराहरू अभ्यास गर्न सुरु गर्नुहोस्। यदि तपाईं आफ्नो भावनाहरू नियन्त्रण गर्न सक्नुहुन्न भने, कम्तिमा तपाईं आफ्नो कार्यहरू नियन्त्रण गर्न सक्नुहुन्छ, तपाईंलाई सही भावनाहरू दिनुहुने परमेश्वरमा भरोसा राख्दै। त्यसैले आफ्नो स्वार्थको सट्टा तिनीहरूको हित खोज्दै आफूलाई ईश्वर र अन्य व्यक्तिहरूलाई समर्पण गर्नुहोस्।

आत्म-परीक्षण:

तपाईंको आफ्नै स्तरको नम्रता मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

1. के तपाईं आफूलाई अरुभन्दा उच्च ठान्नुहुन्छ?
2. आफ्नो जीवनको लागि परमेश्वरको इच्छालाई अझ राम्ररी बुझ्नको लागि तपाईंले अझै पनि बाइबल पढ्न र अध्ययन गर्न आवश्यक छ जस्तो लाग्छ?
3. के तपाईं जीवनको परीक्षाहरूको सामना गर्न मद्दतको लागि दिनहुँ परमेश्वरसँग माग गर्नुहुन्छ?
4. कसैले तपाईंलाई केही गर्न आदेश दिँदा के तपाईं निराश महसुस गर्नुहुन्छ?
5. के तपाईं साँच्चै तपाईंसँग भएका सबै कुरा परमेश्वरको हो भन्ने कुरामा सचेत हुनुहुन्छ?
6. के तपाईंले यो हप्ता अरु कसैको इच्छा, राय वा प्राथमिकतामा सुम्पनुभयो?
7. आफूभन्दा गरिब, कम शिक्षित, वा आफूभन्दा तल्लो सामाजिक वर्गको व्यक्तिलाई मद्दत गर्दा के तपाईंलाई राम्रो लाग्छ?
8. जब तपाईंसँग अर्को व्यक्तिसँग गलतफहमी छ, के तपाईंलाई माफी माग्नु वा माफी माग्नु ग्राह्य लाग्छ?
9. के तपाईंले यो हप्ता आफ्नो शब्दले कसैलाई चोट पुर्याउनुभयो?
10. के तपाईंलाई नराम्रो लाग्छ जब तपाईं राम्रो काम गर्नुहुन्छ तर तपाईंलाई कसैले देख्दैन वा कसैले चिन्दैनगर्दै छु?

अध्याय २

येशू: दयालु (मत्ती ५:४)

अनुकम्पा: यो के हो?

येशू क्रान्तिकारी हुनुहुन्थ्यो भनी कतिपय मानिसहरू भन्छन्। उहाँ कट्टरपन्थी हुनुहुन्थ्यो भन्छन्। तिनीहरू सही छन्! यो सत्य हो कि उनले कुनै पनि देशको सरकारलाई ध्वस्त पार्ने प्रयास गरेनन्। उनी राजनीतिमा संलग्न भएनन्; उनले मजदुरहरूलाई हडतालमा जान प्रोत्साहन गरेनन्; उनले अधिकारीहरू विरुद्ध लड्न कहिल्यै हतियार उठाएनन्। यसको विपरित, येशूले आफ्ना अनुयायीहरूलाई सधैं "शक्तिहरू" को अधीनमा बस्न सिकाउनुभयो। जे होस्, उहाँले के सिकाउनुभयो र उहाँले सुरु गर्नुभएको आन्दोलन पहिले नै अवस्थित भन्दा धेरै फरक थियो कि उहाँको समयको समाजले उहाँलाई अस्वीकार गर्यो र उहाँलाई क्रुसमा टाँग्यो।

जब येशूले आफ्नो "पहाडमा उपदेश" प्रचार गर्नुभयो, प्रमुख धर्म यहूदी धर्म थियो र सैन्य-राजनीतिक शक्ति रोमन साम्राज्यको हातमा थियो। हेर्नुहोस् येशूका शब्दहरू यी दुई समूहका अगुवाहरूको विचारसँग कसरी बाझिएका छन्:

यहूदीहरूका धार्मिक नेताहरू प्रायः फरिसीहरू थिए, तिनीहरूको गर्व र आत्म-धार्मिकताको लागि चिनिने समूह। के तपाईंलाई मन्दिरमा फरिसीको प्रार्थना याद छ? "प्रभु, म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु कि म यहाँ मेरो छेउमा यो कर उठाउने पापी जस्तो छैन।" रोमी

सैनिकहरूले बल प्रयोग गरेर संसार जितेकोमा गर्व गर्थे। त्यसैले यहाँ सिकर्मीको छोरो आउँछ, "धन्य हो नम्रहरू।" त्यो एकदम कट्टरपन्थी छ, हैन?

फरिसीहरू "पवित्र जनहरू" थिए। तिनीहरूले आफूलाई अरूभन्दा धेरै उच्च ठान्थे कि तिनीहरूले "पापी" लाई छुँदैनन्। यद्यपि, येशू "पापीहरूको मित्र" यसो भन्दै आउनुभयो: "रुनेहरू धन्य हुन्"; अर्थात्, दयाले भरिएका, संवेदनशील हृदय, पश्चात्ताप गर्नेहरू, जसको हृदय अरूको दुःखले छोएको छ।

रोमन साम्राज्य "सही बनाउँछ" को नियममा बाँचेको थियो र सबैभन्दा ठूलो आवाज बोल्ने तरवार थियो। हाम्रो येशूले सिकाउनुभयो: "धन्य नम्र हुन्।"

फरिसीहरूले विधवाहरूका घरहरू लुटे र बहानामा लामो प्रार्थना गरे तर येशूले भन्नुभयो: "धन्य हुन् धार्मिकताको लागि भोकाउने र तिर्खाउनेहरू।"

फरिसीहरूले तुरहीको साथ घोषणा गरे कि तिनीहरू एक भिखारीलाई सिक्का दिन लागेका छन्। तिनीहरूले सार्वजनिक सहरको चोक र सडकहरूमा प्रार्थना गरे ताकि तिनीहरू मानिसहरूले देखून्। तर येशू यसो भन्दै घटनास्थलमा आइपुग्नु भयो, "धन्य हृदयका शुद्ध, निष्कपट हुनेहरू।"

रोमन साम्राज्य युद्ध, विजय र विनाशको लागि बाँचे। येशूले सिकाउनुभयो, "धन्य शान्ति स्थापना गर्नेहरू।"

येशूले सिकाउनु भएको सुन्ने मानिसहरूको प्रतिक्रिया के तपाईं कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ? यो येशूको "अर्को गाला घुमाउनुहोस्" को निर्देशन बारे टिप्पणी गर्ने मानिस जस्तै हुनेछ: यो मानिसले भन्यो, "यसले अब काम गर्दैन। यदि तपाईंले त्यसो गर्नुभयो भने तपाईं हरेक पटक गुमाउनु हुनेछ।" कसै-कसैलाई येशूका शब्दहरू सुन्दर तर अव्यवहारिक लाग्छन्। तर नबिर्सनुहोस्, येशूले सिकाउनुभएन, तर उहाँले सिकाउनुभएका कुराहरू जिउनुभयो। फरिसीहरू र रोमन साम्राज्य संसारबाट गायब भए तापनि येशू अझै जीवित हुनुहुन्छ। उहाँ उहाँको शिक्षा र उहाँका अनुयायीहरूमा मात्र बाँच्नुभएन तर उहाँ मृतकबाट बौरी उठ्नुभयो र उहाँले स्थापना गर्न आउनु भएको राज्य वास्तवमा स्थापित भएको थियो र लाखौं मानिसहरू त्यसमा प्रवेश गरेका छन् र अझै पनि प्रवेश गरिरहेछन्।

मत्ती 5: 4 मा येशूले भन्नुभयो कि रोनेहरू धन्य छन् किनभने तिनीहरूले सान्त्वना पाउनेछन्। यो विचार आधुनिक मानसिकताको विपरीत हो जसले हामीलाई सिकाउँछ कि वास्तविक पुरुषहरू रुँदैनन्। हामी हाम्रो समाजले युवाहरूलाई यसो भनेको सुन्छौं: "पछाडि नहेर, जीवनको आनन्द लिनुहोस्, रमाइलो गर्नुहोस्, तपाईं एक पटक मात्र घुम्नुहोस्, तपाईंलाई जे जस्तो लाग्छ त्यही गर्नुहोस्, दुखी हुनु वा पछुताउनु मूर्खता हो।" तर येशूले अझै पनि रोनेहरू आशिष छन् भनी घोषणा गर्नुभयो।

रुनुमा आफैमा कुनै पुण्य छैन। येशूले निराशावाद, आत्म-दया, घाइते गर्व, निराश महत्वाकांक्षा, पीडा वा पीडालाई बढावा दिनुभएको छैन। येशूले भन्नु भएको छैन, "धन्य हो त्यो बिग्रेको बालक जो आफूले चाहेको कुरा नपाउँदा रुन्छ।" उसले भनेको होइन: धन्य हो त्यो अपराधी जो जेल गएर विलाप गर्छ।" त्यो पटकै होइन। दयालु, पश्चात्ताप र संवेदनशील व्यक्ति त्यो हो जसलाई अरूको पीडा वा आफ्नै पापले छोएको हृदय हुन्छ। यो व्यक्ति धन्य हुनेछ किनभने परमेश्वरले उसलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ उसको दुःख हो।

गुलाबमा मीठो गन्ध छ तर गुलाबको पंखुडी तोड्नुहोस् र हेर्नुहोस् के हुन्छ। तपाईंले पत्ता लगाउनुहुनेछ कि प्रत्येक पंखुडीमा अत्तरको भण्डार छ जुन फूलमा मर्ने भाग्यमा थियो। मानिसको हृदय बन्द, संवेदनहीन, कहिल्यै भाँचिएको, केवल आफ्नो लागि बाँचे तरिका यही हो। भित्र लुकेको खजाना कहिल्यै भेट्टाउन सक्दैन। त्यो खजाना तब मात्र मुक्त हुन्छ जब हृदय भाँचिएको, संवेदनशील, पश्चात्ताप र दयालु हुन्छ। यो साँचो हो: रुनेहरू धन्य हुन्।

येशू हाम्रो करुणाको उदाहरण हुनुहुन्छ:

जब तपाईं सुसमाचारका पुस्तकहरू पढ्नुहुन्छ, तपाईं येशूको करुणाबाट प्रभावित हुनुहुनेछ। दुःखीहरूको निराशाजनक अवस्थाले उहाँलाई सधैं छुन्थ्यो। एकजना कुष्ठरोगी उहाँकहाँ आयो र कराउँदै भन्यो, "तपाईंले चाहनुहुन्छ भने, तपाईंले मलाई शुद्ध गर्न सक्नुहुन्छ।" (मर्कस १:४०)। अब कुष्ठरोगीहरू हेर्दा धेरै मनमोहक थिएनन्। उनीहरूलाई सामुदायिक जीवनमा प्रतिबन्ध लगाइयो। तर त्यहाँ येशूको बारेमा केहि थियो जसले तिनीहरूलाई थाहा दियो कि तिनीहरू उहाँको नजिक जान सक्छन्। कुष्ठरोगीको बिन्ती सुनेपछि, उहाँ "गहिरो प्रभावित" हुनुभयो, उहाँले आफ्नो हात फैलाउनुभयो, छुनुभयो र भन्नुभयो: 'शुद्ध हो!' र उहाँ तिनीहरूलाई पुग्र र छुन कहिल्यै असफल भयो, तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा सफा छोडे। येशू जस्तै हुनुहुन्थ्यो।

नैन सहरमा, उसले एउटी विधवालाई आफ्नो एक मात्र छोराको गाडिएको देख्यो। उसको दुःख देखेर उसलाई दया आयो र भन्नुभयो, "नरोऊ।" त्यसपछि उसले आफ्नो छोरालाई जीवित पार्न अघि बढ्यो (लूका ७:१३)।

जेरिको छोडेर, केहि समय पछि, येशूले दुई अन्धा मानिसहरूलाई देख्नुभयो, "उनका आँखा छोए र तिनीहरूले तुरुन्तै आफ्नो दृष्टि पाए" (मत्ती 20:34)।

आफ्नो साथी लाजरसको मृत्यु भएको सुनेपछि येशू रोनुभयो भनी बाइबलले भन्दैन। तर जब उहाँ चिहानमा पुग्नुभयो, मरियम र अरूलाई रोइरहेको देखेर, "उनी आत्मामा सुस्काए र विचलित भए" र रोए। (यूहन्ना ११:३३,३५)। अरूको दुःखले उनको संवेदनशील हृदयलाई छोयो। चाहे त्यो शोकमा परेका, अन्धा, लङ्गडा, कुष्ठरोगी, वेश्या वा साधारण पापीहरू होस्, येशूले तिनीहरूको पीडा महसुस गर्नुभयो र आफूले सक्दो मद्दत गर्नुभयो।

शरीर बनेको वचन, (यूहन्ना १:१), जसले ब्रह्माण्ड सृष्टि गर्नुभयो र सबै कुरालाई व्यवस्थित गर्नुभयो, जसले अझै पनि सबैलाई एकसाथ राख्नुहुन्छ (कलस्सी १:१६, १७) सबै अधिकारका साथ शक्तिशाली; ईश्वरीय तर दयालु र हाम्रो पीडा र शोकप्रति संवेदनशील - यो हाम्रो येशू हो !!! आफ्नो हृदयको आँखाले आफ्नो सृष्टिकर्तालाई हेर्नुहोस्, दुखित र रुँदै, र तपाईंले ख्रीष्टको जीवनलाई अलि बढी थाहा पाउनुहुनेछ। "वास्तविक पुरुषहरू रुँदैनन्" भनेर फेरि कहिल्यै भन्नुहुने छैन।

यद्यपि, येशूको सबैभन्दा ठूलो अनुकम्पा बिरामी शरीरहरूका लागि होइन तर बिरामी आत्माहरूका लागि हो। हामी मत्ती 9:35-36 मा पढ्छौं कि कसरी येशूले गोठालो बिना भेडाहरू जस्तै भीडको लागि अनुकम्पा महसुस गर्नुभयो, हराएको मानिसहरू, लक्ष्यविना भटकिरहेका, तिनीहरू के खोजिरहेका थिए, न त तिनीहरू कहाँ जाँदैछन्। कसैले भन्न सक्छ, "यो उनीहरूको समस्या हो। प्रत्येकले आफ्नो भाग्य आफै रोज्छ।" तर येशूले तिनीहरूको अवस्थाप्रति आफ्नो हृदय बन्द गर्नुभएन। तिनीहरूको आध्यात्मिक अवस्था देखेर उहाँ छक्क पर्नुभयो। त्यही भएर आएको हो।

हामी लूका 19:41-44 मा पढ्छौं, कि येशू, आफ्नो प्यारो सहर, यरूशलेममा आउँदै, पनि रोनुभयो। उसले त्यो सहरको भविष्यलाई हेर्‍यो र त्यो अन्धकार थियो। यहूदीहरूले येशूलाई अस्वीकार गरे र आफ्नो पापको पश्चात्ताप गर्न इन्कार गरे र त्यसको लागि भयानक सजाय भोग्नुपर्नेछ। शत्रु सेनाहरूले आक्रमण गरेर शहरलाई नष्ट गर्नेछन्। सबै बासिन्दाहरूलाई मारिनेछ वा अन्य देशहरूमा दासहरू जस्तै बेचिनेछ। महिमित मन्दिर, तिनीहरूको विशेषाधिकारको प्रतीक र तिनीहरूका बीचमा परमेश्वरको उपस्थिति भत्काइनेछ, एउटा ढुङ्गालाई अर्को माथि नछोडिने। त्यो सबै 40 वर्ष पछि भयो। येशूले तिनीहरूलाई माया गर्नुभयो र विद्रोही र अवज्ञाकारीहरूको भाग्यको बारेमा सोचेर रोनुभयो।

यो महत्त्वपूर्ण छ कि यो दृश्य उनको आफ्नै पीडादायी मृत्युको एक हप्ता अघि भएको थियो। उहाँको आफ्नै क्रूर मृत्युको पूर्वसन्ध्यामा, येशू आफैको लागि रुनुभएन तर उहाँ यरूशलेमको लागि रोनुभयो, थाहा थियो कि तिनीहरूले उहाँलाई अस्वीकार गर्दा मुक्तिको लागि आफ्नो एकमात्र आशालाई अस्वीकार गरेका थिए। उसको आँसु आफ्नै आसन्न पीडाको लागि होइन तर आफूले माया गर्नेहरूको पीडाको लागि थियो। येशूले पापीहरूप्रति दया गर्नुभयो। तपाईंको एकलोपन, पीडा, शोक वा तपाईंको पापी अवस्थाको लागि, आज येशू तपाईंप्रति दया गर्नुहुन्छ। उहाँले तपाईंलाई बचाउन सक्नुहुन्छ। उहाँले तपाईंलाई बचाउन चाहनुहुन्छ। तिमीलाई बचाउनको लागि मरे।

"येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सदासर्वदा उस्तै हुनुहुन्छ।" (हिब्रू 13:8)। उहाँ न बदलिनुहुन्छ न कहिल्यै परिवर्तन हुनेछ। ती मानिसहरूप्रति उहाँको अनुकम्पाको साथ, उहाँले आज "हाम्रा कमजोरीहरू प्रति सहानुभूति देखाउनुहुनेछ ... हामी जस्तै सबै प्रलोभनहरूमा, तर पापरहित" (हिब्रू 4:15)। येशू तपाईंको दुःखमा तपाईंको लागि रुनुहुन्छ र अरूको दुःखमा पनि तपाईंले महसुस गरेको चाहनुहुन्छ। येशू दयालु, संवेदनशील व्यक्तिको हाम्रो उत्कृष्ट उदाहरण हुनुहुन्छ।

व्यक्तिगत आवेदन:

हामीले भावनात्मक रूपमा छुनु पर्ने तीनवटा क्षेत्रहरूलाई ध्यान दिऔं। पहिले, हामीले उहाँका मानिसहरूको पीडामा रुनु पर्छ। कोही मान्छे फुटेको गिलास र बगेको दुध देखेर रुन्छन तर टुटेको जिन्दगी देखेर रुन्छन। त्यो सही होइन। हामीले एक व्यक्तिको असीम मूल्यलाई चिनुपर्छ र हाम्रो हृदयलाई तिनीहरूको पीडाले छुनुपर्छ। हाम्रो हृदय मानिसहरूले छोयो र चीजहरू होइन। हरेक कुरामा भगवानको हात हेर्ने प्रयास गर्नुहोस्, चाहे त्यो सानो बच्चाको अनुहार होस्, मुस्कानको सुन्दरता होस्, साथीको मीठो शब्द होस् वा प्रेमको बलिदान होस्। येशू त्यस्तै हुनुहुन्थ्यो। येशुजस्तै, हामी जहाँ जान्छौं, मानव अवस्था देखेर, शोकमा परेकाहरूको रोदन सुनेर, दयालु बन्नुहोस्, मद्दत गर्न रोक्नुहोस्, प्रोत्साहन दिनुहोस्, सान्त्वना दिनुहोस्। तपाईं येशू ख्रीष्ट जस्तै हुनुहुनेछ र तपाईं आशिष् पाउनुहुनेछ।

दोस्रो, हामीले अरूको पापको कारण रुन र विलाप गर्नुपर्छ। अरूको शारीरिक पीडाको कारण आँसुमा उत्रनुको कुनै अर्थ छैन तर तिनीहरूलाई अनन्त मृत्युतर्फ लैजाने पापहरूलाई बेवास्ता गर्नुहोस्। आखिर जब हामी सबै आत्माको न्यायकर्ताको अगाडि हाजिर हुन्छौं, तब हाम्रो पेट भरियो वा खाली भए के फरक पर्छ? ख्रीष्टमा भएका भाइलाई संसारमा फर्केर पापमा बाँच्ने निर्णय गर्दा हामीले रोनुपर्छ (१

कोरिन्थी ५:१-२ हेर्नुहोस्)। हाम्रो समाज अन्धकारमा हिडिरहेको तथ्यलाई लिएर हामीले रुनुपर्छ। यदि हामी अल्ल्खी रूपमा उभियौं भने खराबले राम्रोलाई जित्नेछ। हामीले हराएको सुसमाचार प्रचार गर्नुपर्छ र वेश्यावृत्ति, अश्लीलता, मादकता र भ्रष्टाचारको अगाडि केहि गर्न छोड्नु पर्छ। हरेक दिन लागुऔषध दुव्र्यसनमा परेका युवाहरुको संख्या बढ्दै गएको छ। यदि हामीले उनीहरुलाई मदत गर्न केही गरेनौं भने के हामी उनीहरुप्रति सहानुभूति महसुस गर्छौं भन्न सक्छौं? क्रिस्चियनहरुले असल कुरालाई प्रेम गर्नुपर्छ तर जीवन र आत्मालाई नष्ट गर्नेलाई पनि घृणा गर्नुपर्छ।

तेस्रो, हामीले हाम्रा आफ्नै पापहरुको कारण रुनु पर्छ। यसमा हामी येशूको उदाहरण पछ्याउन सक्दैनौं किनभने उहाँले कहिल्यै पाप गर्नुभएन। उहाँले हामीलाई सिकाउनुभयो, यद्यपि, हामीले अरूको पापहरु हेर्नु अघि हामीले आफ्नै भित्र हेर्नुपर्छ। फरिसीहरुले अरूको पापको निन्दा गरे तर आफ्नै असफलताहरुलाई बेवास्ता गरे। हामीले आफैलाई जाँच आवश्यक छ, पश्चाताप महसुस गर्नुपर्दछ, हाम्रो आफ्नै हृदयलाई टुक्राउन दिनुहोस् र हामीलाई पश्चात्तापमा डोऱ्याउने तरिकामा पश्चात्तापको भावनाले भरिएको हुनुपर्दछ। (भजन ५१:१७)

"परमेश्वरको नजिक आउनुहोस् र उहाँ तपाईंको नजिक आउनुहुनेछ। हे पापीहरु, तपाईंका हातहरु सफा गर्नुहोस्; र तपाईंको हृदय शुद्ध पार्नुहोस्, हे दोहोरो दिमाग हो। विलाप र शोक र रुनुहोस्! तपाईंको हाँसो शोकमा परिणत होस् र तपाईंको आनन्द उदास होस्। नम्र प्रभुको दृष्टिमा तिमीहरु आफै हो, र उहाँले तिमीहरुलाई उचाल्नुहुनेछ" (याकूब ४:८-१०)। पेन्टेकोस्टको दिनका मानिसहरु जस्तै हुनुहोस्, जसले पत्रुसबाट परमेश्वरको पुत्रलाई क्रूसमा टाँगोको कुरा सुनेर, "हृदयमा काटी भयो, र पत्रुस र बाँकी प्रेरितहरुलाई भने, "मानिसहरु र भाइहरु, हामीले के गर्ने?" (प्रेरित २:३७) आफ्नो आत्मिक अवस्थाप्रति संवेदनशील हुनुहोस्।

आत्म-परीक्षण:

आफ्नो दयाको स्तर मापन गर्न यी प्रश्नहरुको जवाफ दिनुहोस्:

१. तपाईंले पाप गर्नुभयो भने परमेश्वर दुःखी हुनुहुनेछ भनी के तपाईंलाई लाग्छ?
२. के तपाईंले कहिल्यै साथीलाई बिन्ती गर्नुभएको छ, "कृपया, तपाईं जे गर्दै हुनुहुन्छ, त्यो गर्न छोड्नुहोस्? यो पाप हो!"
३. के तपाईंले कहिल्यै क्रिस्चियन नभएको व्यक्तिलाई सुसमाचार सुनाउनुभएको छ?
४. के तपाईं रक्सीले मातिएर सडकमा हिँड्दै लडिरहेको देख्नु रमाइलो लाग्छ?
५. के तपाईं गफ सुन्न मनपर्छ?
६. के तपाईं केहि चीजहरु प्रति कम संवेदनशील हुनुहुन्छ जुन तपाईंले एक पटक आपत्तिजनक पाउनुभयो?
७. के तपाईंलाई हिँसा, अनैतिकता र अश्लील भाषालाई उच्च पार्ने चलचित्रहरु हेर्न रमाइलो लाग्छ?
८. के भिखारी, अन्धा वा अपंग मानिसहरुको दृश्यले तपाईंको हृदय छुन्छ?
९. के तपाईं खुसी हुनुहुन्छ कि यस संसारका दुष्ट, विकृत मानिसहरुले आफूले पाउने योग्यता पाउनेछन्?
- १०। के तपाईं प्रलोभनमा पर्दा र परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्दा पछुताउनु हुन्छ?

अध्याय ३

येशू: नम्र (मत्ती ५:५)

नम्रता: यो के हो?

हामी प्रायः सुन्छौं कि क्रिस्चियन संसारका मानिसहरु भन्दा फरक हुनुपर्छ। यो सत्य हो। ख्रीष्टले हाम्रो जीवनमा ल्याउनुभएको भिन्नता धेरै ध्यान दिनु पर्छ। तर, यो होइन कि जो ख्रीष्टमा हुनुहुन्छ उसले सूट र टाई लगाएर हिँड्नु पर्छ वा क्रिस्चियन महिलाले घरको कपडा मात्र प्रयोग गर्नुपर्छ वा आफ्नो कपाल एक निश्चित तरिकाले लगाउनु पर्छ। यी चीजहरु बाहिरी हुन्; त्यो हो, सतही (सतहमा)। येशूले भन्नुभयो कि उहाँको अनुयायी र संसारको एक व्यक्ति बीचको भिन्नता उसको भित्री व्यक्ति, उसको चरित्रमा छ। क्रिस्चियनको जीवनलाई हेर्दा संसारले के देख्नुपर्छ, वास्तवमा नम्रता, करुणा, नम्रता, धार्मिकता, दया, शुद्धता, शान्ति र विश्वासको भित्री, आत्मिक अभिव्यक्ति हो। जब हामी यी गुणहरु प्रकट गर्न थाल्छौं, संसारले स्पष्ट रूपमा देख्नेछ,

सबैभन्दा कम खोजिएको गुणहरु मध्ये एक नम्रता हो। कसैले एक पटक भन्यो, "यदि सबै भगवानका गुणहरु लिलामीमा प्रस्तुत गरियो भने, बेचिने अन्तिम नम्रता हुनेछ।" यो के हो भनेर थोरै मानिसहरुले बुझ्छन् र प्रभु येशूको विशेषतालाई चिन्ने यो गुणलाई थोरैले अझै मूल्यवान गर्छन्।

"धन्य नम्रहरु किनभने तिनीहरुले पृथ्वीको हकदार हुनेछन्", येशूले मत्ती ५:५ मा भन्नुभयो। नम्र हुनुको अर्थ के हो? हाम्रो शब्दकोष अनुसार, नम्र हुनु भनेको "धैर्य र नम्रता, नम्रता ... सजिलैसाँग थोपेको, विनम्र" देखाउनु हो। नम्र व्यक्तिले दबाबमा फिट पर्याँवदैन वा ह्यान्डलबाट उड्दैन। राम्रो पर्यायवाची शब्द "कोमल" हो। नम्र व्यक्ति नियन्त्रणमा छ।

नम्र हुनु भनेको कमजोर हुनु होइन। एक घोडा, यसलाई नियन्त्रण गर्नु अघि, बलियो हुन्छ तर, जंगली हुनु, मानिसको लागि बेकार हुन्छ। नियन्त्रणमा लिएपछि यसले आफ्नो शक्ति गुमाउँदैन। यो केवल नियन्त्रित, नियन्त्रित र उपयोगी हुन्छ। नम्रताको लागि राम्रो परिभाषा "नियन्त्रणमा शक्ति" हो।

रोमले संसार जित्यो तर ईसाईहरूले रोमन साम्राज्यलाई जित्यो। नीरोले शाही दरबारमा आफ्नो ओछ्यानमा फ्याक्यो र पल्ट्यो जबकि ईसाईहरू तिनीहरूको जेल कक्षहरूमा शान्तिपूर्वक सुते। तिनीहरूले आफ्नो मुक्तिमा विजय पाए र तिनीहरूको साहस तिनीहरूको विश्वासको परिणाम थियो। तिनीहरूले आफ्नो दुःखमा धैर्यता पाए। ती आदिम ईसाईहरूले आध्यात्मिक बल प्राप्त गरे, सत्यमा आधारित, सतावटमा स्वभाव र जसले ख्रीष्टको प्रकृतिको छवि झल्काउँछ। ख्रीष्टियान जीवनमा अत्यन्तै आवश्यक पर्ने यो गुणको जाँच गरौं: नम्रता।

येशू हाम्रो नम्रताको उदाहरण हुनुहुन्छ

सायद ख्रीष्टको जीवनको सबैभन्दा गलत बुझिएको गुण उहाँको कोमलता वा नम्रता हो। ऊ कमजोर थिएन तर बलियो थियो। याद गर्नुहोस् कसरी उसलाई गिरफ्तार गरियो, रडले पिटियो, कोराले कोर्ला लगाइयो, थुकियो र गिल्ला गरियो। भीडले उनको मृत्युको लागि आह्वान गर्यो र उसलाई रोमन क्रुसमा कीला लगाइयो। भीडले उहाँलाई चुनौती दियो, "यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने, तल आउनुहोस्!"

अब उहाँले के गर्न सक्नुहुन्थ्यो विचार गर्नुहोस्। उहाँले एक शब्दले आँधी नियन्त्रण गर्न सक्नुहुन्थ्यो, पानीमा हिँड्न सक्नुहुन्थ्यो, 5,000 मानिसहरूलाई केही रोटी र माछा खुवाउन सक्नुहुन्थ्यो र मरेकाहरूलाई पनि जीवित पार्न सक्नुहुन्थ्यो। क्रुसमा उहाँले 10,000 स्वर्गदूतहरूलाई बोलाउन सक्नुहुन्थ्यो उहाँलाई मुक्त गर्न र त्यो कृतघ्न पुस्तालाई नष्ट गर्न। तर उनले गरेनन्। येशू, "कुनै पाप गर्नुभएन, न त उहाँको मुखमा छल भेटियो ... जब उहाँलाई गाली गरियो, बदलामा गाली गर्नुभएन; जब उहाँले दुःख भोग्नु भयो, उहाँले धम्की दिनुभएन, तर आफूलाई धार्मिक रूपमा न्याय गर्ने उहाँलाई सुम्पनुभयो" (1 पत्रुस 2:22), 23)। त्यस क्रुसमा उहाँले के भन्नुभयो सुन्नुहोस्: "हे पिता, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस् किनभने तिनीहरूले के गर्छन् भन्ने थाहा छैन।" अब त्यो नम्रता हो, ठीकसँग नियन्त्रणमा रहेको शक्ति, परीक्षाहरूको बीचमा शान्तता र कठिन परिस्थितिहरूमा पनि आत्माको शान्ति।

पुरानो नियममा मसीहको नम्रता भविष्यवाणीको विषय थियो। यशैया 12:1-4 वा मत्ती 12:15-21 यस व्यक्तिको विशेषताहरू बताउनुहोस् जसको बारेमा यहाँवाले भन्नुभयो: "हेर! मेरो दास जसलाई म समर्थन गर्छु, मेरो मनले प्रसन्न गरेको मेरो दास! उसले कराउनेछैन, न त कराउनेछ। उहाँको आवाज बुलाउनुहोस्, न त उहाँको आवाज सडकमा सुनाउन दिनुहोस्, एक चोट लागेको निगालो उहाँले भाँचुहुने छैन र धुम्रपानको सन निभाउनुहुनेछैन।" येशू सडकमा उभिरुभएन, चिच्याउनुभयो, रिसले आफ्नो अनुहार रातो पारेर, अविश्वासीहरूलाई तिनीहरूको मार्गको गलतीको बारेमा विश्वस्त पार्न खोज्दै। यस भविष्यवाणीअनुसार येशूले भाँचिएको निगालोलाई नष्ट गर्नुभएन वा निल्ने मैनबत्तीलाई निभाउनुभएन।

यी दुई अभिव्यक्तिहरूको बारेमा सोच्नुहोस्: त्यतिखेर, शासक वा हिँड्ने उखु जस्तै नर्कट वा सानो डण्डी प्रयोग गरिन्थ्यो। यदि तपाईंले यसलाई तोड्नु भयो भने, यो बेकार भयो। यो भाँचिएको नर्कट एक कमजोर, कमजोर व्यक्ति को प्रतिनिधित्व गर्दछ। येशूले कमजोर, कमजोर मानिसहरूलाई कसरी हेर्नुभयो? उहाँले तिनीहरूलाई घृणा गर्नुभएन। कमजोर, तुच्छ वा बहिष्कृतहरू मध्ये येशूले धैर्य र सहानुभूति देखाउनुभयो। उनले उनीहरूसँग चिनजान गरे, सम्मानपूर्वक व्यवहार गरे र उनीहरूलाई उच्च विमानमा उठाए। उहाँले तिनीहरूलाई त्याग्नुभएन; बरु, उहाँले तिनीहरूलाई अझ धेरै हेरचाह गर्नुभयो। उहाँ कोमल हुनुहुन्थ्यो।

धुवाँ उड्ने बाता पनि यस्तै थियो। जब मैनबत्ती वा तेलको बत्ती निभ्छ, बत्तीले धुवाँ र धुवाँ निस्कन थाल्छ। त्यो आँखामा जलन हुन सक्छ त्यसैले गर्न को लागी सबै भन्दा सजिलो कुरा मा पुग्नु र विक चिमटी थियो। यो चाँडै बाहिर जान्छ। त्यो धुवाँ उड्ने बत्तीले रिसाउने, असुविधाजनक व्यक्तिलाई जनाउँछ। येशूले त्यस्तो व्यक्तिलाई कस्तो व्यवहार गर्नुभयो? उहाँले तिनीहरूसँग राख्नुभयो! तिनीहरूबाट छुटकारा पाउनुको सट्टा, उहाँले तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नुभयो। येशूले कमजोर, घिनलाग्दो, समस्याग्रस्त, अपरिपक्व मानिसहरूलाई हात्नुभएन।

येशूले कमजोरीलाई बढावा दिनुभएन तर सहिष्णुतालाई बढावा दिनुभयो र त्यसैले कमजोरहरूलाई बलियो बन्न मद्दत गर्न सक्षम हुनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई बोक्न नसक्ने भारी बोक्नुभएन। उहाँले सधैं मानिसहरूलाई राम्रो व्यवहार र असल चरित्रको हुन आह्वान गर्नुभयो तर, एकै समयमा, उहाँले कमजोरहरूको मूर्खता र अपरिपक्वतालाई बुझ्नुभयो र सहनुभयो। येशू कमजोरहरूको पक्षमा हुनुहुन्थ्यो। उनले नम्र हुन कहिल्यै छोडेनन्।

यो भन्न अनौठो लाग्न सक्छ तर येशूले मन्दिरबाट पैसा साटनेहरूलाई निकाल्दा आफ्नो नम्रता छोड्नुभएन। उनी नियन्त्रण बाहिर थिएनन्। बरु, उसले के गरिरहेको थियो भनेर ठ्याक्कै थाहा थियो। उनले मत्ती २३ मा नम्र हुन छोडेनन् जब उनले पाखण्डीहरूलाई निन्दा गरे:

"सर्पहरू, सर्पका बच्चाहरू! तिमीहरू कसरी नरकको निन्दाबाट बन्न सक्छौ?" न त ऊ नम्र हुन छोड्नेछैन जब, एक दिन, उहाँ "परमेश्वरलाई नचिनेकाहरू र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचार नमान्नेहरूमाथि बदला लिँदै उहाँका शक्तिशाली स्वर्गदूतहरूसँग स्वर्गबाट प्रकट हुनुहुनेछ।" (२ थेसलोनिकी १:७,८)। नम्र हुनुको मतलब यो होइन कि तपाईं खराबी विरुद्ध लड्नु, पापीलाई हप्काउनु वा अन्यायलाई सच्याउन प्रयास नगर्नुहोस्। कहिलेकाहीं बल प्रयोग गर्नुपर्छ। हामीले कदम चाल्नु पर्छ, बोल्नु पर्छ, प्रतिरोध गर्नुपर्छ, तर हामी यसलाई सही तरिकाले गर्छौं, येशूको बाटो, नियन्त्रित तरिका।

व्यक्तिगतआवेदन

नम्रता क्रिश्चियनको जीवनमा आत्माले उत्पादन गर्ने विशेषताहरूको सूचीमा छ (गलाती ५:२२-३)। यसको मतलब यो हो कि, जब परमेश्वरको आत्माले हाम्रो जीवनलाई नियन्त्रण गरिरहनु भएको छ, हामीलाई उक्साउने व्यक्ति तर्फ खराबीको बदला खराबी फर्काउने इच्छा हामीसँग हुनेछैन। आलोचना हुँदा हामी रिसमा फुट्दैनौं। जब हामी दुर्व्यवहार गर्छौं, हामी हामीलाई चोट पुर्याउनेलाई क्षमा गर्न सक्षम छौं। यो नम्रता हो।

नम्र हुनुको अर्थ हामी सबै खराब इच्छाहरू वा अरूको अन्यायमा सुम्पिनुपर्छ भन्ने होइन। गलत सिद्धान्त सच्याउनु पर्छ। पाप अस्वीकार गर्नुपर्छ; दमन र अन्याय विरुद्ध लड्नुपर्छ, तर सधैं नियन्त्रणमा। गलत कामको लागि हाम्रो विरोध कटुता, घृणितता वा असंतुलन बिना हुनुपर्छ।

हामीले मानिसहरूलाई आदरपूर्वक व्यवहार गर्नुपर्छ (तीतस ३:१, २)। हामीले भाइहरूलाई सावधानीपूर्वक र नाजुक रूपमा सुधार गर्नुपर्छ। नम्र, कोमल मानिस भएकाले, हामी मानिसहरूलाई "नाजुक, हेरचाहसँग ह्यान्डल" भन्ने संकेतहरू सहितको प्याकेजहरू जस्तै व्यवहार गर्न सक्छौं। मानिस कमजोर छन्। हाम्रा आक्रोशका शब्दहरू वा नराम्रो व्यवहारले उनीहरूलाई चोट पुर्याउन नपरोस् भनेर होसियार बनौं। मानिसहरूलाई धेरै हेरचाह र कोमलताका साथ व्यवहार गरौं, विशेष गरी तिनीहरू जो परमेश्वरबाट टाढा छन्।

बाइबलले नम्रताको बारेमा विशेष गरी महिलाहरूको सम्मानमा बोल्छ। हाम्रो समाज विज्ञापन, चलचित्र, सोप ओपेरा, पुस्तक र पत्रिकाले महिलाहरूलाई निरन्तर धोका दिइरहेको छ। लोकप्रिय र आकर्षक हुनको लागि, तिनीहरू "सेक्सी" र कामुक हुनु पर्छ भन्ने कुरा तिनीहरू हरेक हातमा सुन्छ। सुन्दरता शारीरिक विशेषताको परिणाम हो र ओठमा सानो बोटोक्स इन्जेक्सन, पातलो नाक वा ठूलो बस्टले तिनीहरूलाई सुन्दर बनाउँछ भन्ने झूटको साथ तिनीहरू लगातार बमबारी गर्छन्। त्यो शैतानको झूट मध्ये एक हो। आन्तरिक गुणहरूले स्त्रीलाई सुन्दर र आकर्षक बनाउँछ भनेर बाइबलले जोड दिन्छ। १ पत्रुस ३:३, ४ ले भन्छ, "तिमी सजावट केवल बाहिरी नहोस्; कपाल मिलाएर, सुनको पहिरन लगाउनु, बरु यो हृदयको लुकेको व्यक्ति होस्, कोमल र अविनाशी सुन्दरताको साथ। शान्त आत्मा,

सुन्दर हुनु पाप होइन। वास्तवमा, परमेश्वरले नारीलाई पुरुषलाई आकर्षक र मनपर्ने बनाउन सृष्टि गर्नुभयो। बाहिरी रूपले सुन्दर हुने स्त्रीलाई भगवानले निन्दा गर्दैनन्। जानीजानी लुगा लगाउनुमा कुनै पुण्य छैन। बाइबलले बताउँछ कि त्यहाँ धेरै महत्त्वपूर्ण र आधारभूत कुराहरू छन् जसले मानिसलाई आकर्षित गर्दछ र प्रभावित गर्दछ। यो पवित्रता हो, श्रद्धा हो; यो एक कोमल, शान्त आत्मा हो जसले मानिसलाई राम्रोको लागि प्रभाव पार्न सक्छ। समयको साथ, भौतिक शरीरले आफ्नो आकार गुमाउँछ, अनुहारमा रेखाहरू र दागहरू पाउँछन् तर कोमल आत्मा दिनहुँ सुन्दर हुँदै जान्छ। अपमानजनक रूपमा बूढो हुनु भन्दा "कृपापूर्वक बूढो हुनु" राम्रो छ।

आत्म-परीक्षण:

आफ्नो नम्रताको स्तर मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

1. के तपाईं परिवार वा सहकर्मीहरूलाई चिच्याउनुहुन्छ?
2. जब झूटो आरोप लगाइन्छ, के तपाईं अत्यधिक कठोरताका साथ आफ्नो रक्षा गर्नुहुन्छ?
3. के तपाईं छलफलमा अन्तिम शब्द राख्न आग्रह गर्नुहुन्छ?
4. तपाईं कसैसँग रिसाउनुभयो भने के तपाईंका साथीहरू छक्क पर्नुहुनेछ?
5. आँधीको बीचमा शान्त रहने व्यक्तिको रूपमा के तपाईंसँग प्रतिष्ठा छ?
6. के तपाईं कसैको भावनामा चोट नपुग्ने शब्दहरू छात्रे प्रयास गर्नुहुन्छ?
7. तपाईंलाई दुख दिने व्यक्तिसँग पनि मिल्ने प्रयास गर्नुहुन्छ?
8. के तपाईं तपाईंको अगाडि लाइन मा तोड्ने मान्छे सँग लड्न चाहनुहुन्छ?
9. जब तपाईंले कसैलाई हप्काउनुहुन्छ, के तपाईंलाई लज्जित वा रिसाएको देख्दा राम्रो लाग्छ?
10. के तपाईं कुनै अन्याय विरुद्ध लड्दा दयालु, कोमल र अधीनमा रहन सक्षम हुनुहुन्छ?

येशु: धर्मी (मत्ती ५:६)

धार्मिकता: यो के हो?

"धन्य हुन् धार्मिकताको लागि भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, किनभने तिनीहरू तृप्त हुनेछन्।" (मत्ती ५:६)। बाइबल सत्य यो हो कि मानिसलाई आफ्नो जीवन निर्वाह गर्न खाना र पेय भन्दा बढी चाहिन्छ। उसलाई आफ्नो आत्माको लागि आध्यात्मिक पोषण चाहिन्छ। त्यसैले येशूले भन्नुभयो, "मानिस रोटीले मात्र बाँच्दैन, तर परमेश्वरको मुखबाट निस्कने हरेक वचनले बाँच्नेछ।" (मत्ती ४:४)। उहाँले यो पनि भन्नुभयो, "नाश हुने खानेकुराको लागि परिश्रम नगर, तर अनन्त जीवनको लागि रहिरहने भोजनको लागि, जुन मानिसको पुत्रले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ, किनकि परमेश्वर पिताले उहाँमाथि आफ्नो छाप लगाउनुभएको छ" (यूहन्ना ६:२७)।

मानिस भौतिक आवश्यकता भएको प्राणी मात्र होइन। हामी भगवानको विशेष सृष्टि हौं, उहाँको स्वरूप र प्रतिरूपमा बनाइएका, आध्यात्मिक, भावनात्मक र शारीरिक आवश्यकताहरू र इच्छाहरूले सुसज्जित। हामीलाई परमेश्वर हाम्रो सृष्टिकर्तासँग घनिष्ठ सम्बन्ध चाहिन्छ र यो येशू ख्रीष्ट मार्फत आउँछ।

मत्ती 5: 6 ले हामीलाई भोकै बस्ने आप्रवासीहरूका टिभी दृश्यहरूको सम्झना गराउँदछ जो केही खडेरी, नागरिक अशान्ति, वा राजनैतिक उथलपुथलबाट आफ्नो पीठमा लुगा मात्र लिएर भाग्छन्। तिनीहरू काम गर्छन् वा दमनकारी गर्मीमा यात्रा गर्छन् जबकि तिनीहरूका साना बच्चाहरूको हड्डीहरू तिनीहरूको टाइट छालाबाट बाहिर निस्केको देखिन्छ र तिनीहरूको पेट परजीवीहरूले फुल्छ। हामीमध्ये धेरैजसोलाई वास्तविक भोकमरी कस्तो हुन्छ भन्ने कुरा थाहा हुँदैन। प्रचुर मात्रामा खाना र पानी पाउन पाउनु यी शरणार्थीहरूको लागि कस्तो आनन्दको कुरा हो!

मानिसहरू आफ्नो इच्छा र आवश्यकताहरू पूरा गर्ने जीवनमा केहि खोजिरहेका छन्। तिनीहरू भोका र तिर्खाएका छन् तर रोटी र पानीको लागि मात्र होइन। तिनीहरू चीजहरू, भौतिक सम्पत्तिहरू, घनिष्ठ सम्बन्धहरू, जीवनको अर्थ र शान्ति चाहन्छन्। उनीहरू खुसी हुन चाहन्छन्। यद्यपि, त्यहाँ अझ महत्त्वपूर्ण भोक छ जुन परमेश्वरले हामीले अनुभव गरेको चाहनुहुन्छ र सधैं सन्तुष्ट हुन तयार हुनुहुन्छ। यो धार्मिकताको भोक र तिर्खा हो। याद गर्नुहोस् कि "धन्य" लाई कहिलेकाहीं "खुशी" अनुवाद गरिएको छ, ध्यान दिनुहोस् कि येशूले के भन्नुभएन। सुख खोज्नेहरू खुसी हुन्छन् भनेर उहाँले भन्नुभएन। बरु, उहाँले धार्मिकता खोज्नेहरू खुशी हुनेछन् भन्नुभयो। भगवान र उहाँको इच्छा खोज्नेहरू, जसले सही सोच र कार्य गर्न चाहन्छन्, उनीहरूले आनन्द पाउँछन्।

अक्सर, भोका र तिर्खाएका मानिसहरू गलत तरिकाले आफ्नो इच्छा पूरा गर्ने प्रयास गर्छन्। एउटा बच्चा भोकाएको विद्यालयमा पुग्छ र मिठाईमा भर्छ, तर जब खाजाको समय आयो, ऊ अब खान चाहँदैन। त्यसैले मदिरा, ड्रग्स, सेक्स, विभिन्न मनोरञ्जन र आध्यात्मिक सुखहरू जस्ता भौतिक चीजहरूद्वारा आफ्ना इच्छाहरू पूरा गर्ने प्रयास गर्ने धेरैले चिरस्थायी आनन्द पाउन सक्दैनन्। येशूले हामीलाई जीवनमा साँचो सन्तुष्टि, सन्तुष्टि र पूर्तिको बाटो देखाउनुभयो। धन्य हुन् धार्मिकताको भोकाउने र तिर्खाउनेहरू।

येशु हाम्रो धार्मिकताको उदाहरण हुनुहुन्छ

उहाँको जन्म हुनुभन्दा एक हजार वर्ष अघि, येशूको बारेमा यो भविष्यवाणी गरिएको थियो: "तिमीले धार्मिकतालाई प्रेम गर्छौं र दुष्टतालाई घृणा गर्छौं" (भजन ४५:७)। यो पनि भविष्यवाणी गरिएको थियो: "उहाँले गरिबहरूको न्याय गर्नुहुनेछ र पृथ्वीका नम्रहरूको लागि न्यायले निर्णय गर्नुहुनेछ; उहाँले आफ्नो मुखको लट्टीले पृथ्वीलाई प्रहार गर्नुहुनेछ र उहाँको ओठको सासले दुष्टहरूलाई मार्नुहुनेछ। धार्मिकता उहाँको कम्मरको बेल्ट, र विश्वासयोग्यता उहाँको कम्मरको बेल्ट हुनेछ" (यशैया 11:4-5)।

येशू हाम्रो धार्मिकताको उत्कृष्ट उदाहरण हुनुहुन्छ, तर के तपाईंलाई धार्मिकता के हो थाहा छ? यो व्यक्तिगत स्तरमा मात्र न्याय जस्तै कुरा हो। यो अरूलाई निष्पक्ष वा सही व्यवहार मात्र होइन तर आफैलाई पनि सही गर्नु हो। यहाँको आफ्नो जीवनमा, ख्रीष्टले मानिसहरूलाई निष्पक्ष व्यवहार गर्नुभयो, के सही थियो, खराबको न्याय गर्नुभयो र निर्दोषहरूको रक्षा गर्नुभयो। उहाँको धार्मिकतामा दुष्टताको बदला समावेश छ। उहाँ असल र खराबको लडाइमा संलग्न न्यायधीश हुनुहुन्छ। यस अर्थमा उनी निष्पक्ष छैनन्। उसले खराबीमाथि राम्रोलाई जित्न चाहन्छ। येशूले सहि कुरा मन पराउनुहुन्छ तर गलत कुरालाई घृणा गर्नुहुन्छ। येशूले सधैं सही काम गर्नुहुन्छ र सधैं गर्नुहुनेछ भनी जान्न महत्त्वपूर्ण हुनुपर्दछ।

धर्मी येशू ख्रीष्टले सधैं परमेश्वरले चाहेको कुरा गर्नुभयो। कूसमा चोरले पनि स्वीकार गर्नु परेको थियो: "हामी न्यायिक रूपमा दोषी छौं, किनकि हामीले हाम्रा कामहरूको उचित इनाम पाउँछौं; तर यो मानिसले केही गलत गरेको छैन" (लूका 23:41)। किनभने उहाँ धर्मी हुनुहुन्थ्यो, उहाँले भन्न सक्नुहुन्थ्यो: "ममाथि शैतानको कुनै दाबी छैन" (यूहन्ना १४:३०)। उहाँले सधैं परमेश्वरको सामु जे ठीक थियो त्यही गर्नुभयो। पैसा साट्नेहरूलाई मन्दिरबाट निकाल्दा उहाँले आफ्नो धार्मिकता देखाउनुभयो। उहाँले मानिसहरूलाई आफ्नो पिताको घरलाई चोरहरूको ओडारमा परिणत गर्न दिनुभएन (मत्ती २१:१३)।

येशूले कुनै पनि व्यक्तिलाई उसको विगतका गल्तीहरूको कारण अस्वीकार गर्नुभएन (मत्ती 9:13) न त खाँचोमा परेकाहरूलाई मद्दत गर्न अस्वीकार गर्ने परम्पराहरूको लागि सत्यलाई त्याग्नुभएन (मत्ती १२:१-२)। उहाँले आफ्ना साथीहरूलाई सम्मान दिनुभयो (मत्ती 11:11-12) र अरूसँग सत्य साझा गर्नुभयो (मत्ती 13)। प्रत्येक शब्द र काममा, येशूले हामीलाई धर्मी हुनुको अर्थ के हो भन्ने उत्तम उदाहरण देखाउनुभयो।

येशू हाम्रो परिपक्वताको उदाहरण हुनुहुन्छ (एफिसी ४:१५)। उहाँ हाम्रो शक्ति र फलको स्रोत हुनुहुन्छ (यूहन्ना १५:१-५)। जसरी उहाँले गर्नुभयो, हामीले परमेश्वरको परिवारको सङ्गतिको चाहना गर्नुपर्छ (हिब्रू १०:२३-२७), आफूलाई परमेश्वरको वचन (२ तिमोथी ३:१६, १७) मा खुवाउँदै, अरूसँग हाम्रो सम्पत्ति बाँड्दै (२ कोरिन्थी ९: ७-१०)। हामीले मानिसहरूको सट्टा परमेश्वरको आज्ञा मान्नुपर्छ (प्रेरित ४:१९)। यो जीवन हो जुन येशूले हामीलाई प्रकट गर्नुभयो।

उहाँको न्यायकर्ताको भूमिकामा ख्रीष्टको धार्मिकता पनि देखिन्छ। "परमेश्वरले एक दिन स्थापना गर्नुभएको छ जब उहाँले येशूद्वारा संसारको न्याय गर्नुहुनेछ" (प्रेरित १७:३१)। जब उहाँ न्यायमा आउनुहुन्छ, उहाँले भेडाहरूलाई बाखाहरूबाट विभाजित गर्नुहुनेछ। "हामी सबै ख्रीष्टको न्यायको आसनको सामु उपस्थित हुनेपर्छ, कि प्रत्येकले शरीरमा गरेका कुराहरू, उसले जे गरेको छ, त्यो राम्रो होस् वा खराब होस्" (२ कोरिन्थी ५:१०)। त्यो दिन न्यायधीशले तपाईंलाई के भन्नुहुन्छ?

व्यक्तिगत आवेदन

येशूले हाम्रो जीवनमा धार्मिकताको पूर्ण आवश्यकतालाई यसरी जोड दिनुभयो कि उहाँले भन्नुभयो: "जबसम्म तिमीहरूको धार्मिकता शास्त्रीहरू र फरिसीहरूको धार्मिकताभन्दा बढी हुँदैन, तिमीहरू कुनै पनि हालतमा स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनौ" (मत्ती ५:२०)। त्यसपछि उहाँले यो धार्मिकता कसरी अभ्यास गर्ने भनेर व्याख्या गर्न अगाडि बढनुभयो। उहाँले डाँडाको उपदेशमा औल्याएका केही कुराहरू हेर्नुहोस् (मत्ती ५, ६ र ७) जुन धार्मिक जीवनमा संलग्न छन्:

1. दयालु हुनुहोस् (5:7)
२. शुद्ध हुनुहोस् (५:९)
३. शान्ति बनाउनुहोस् (५:९)
४. संसारलाई उज्यालो पार्नुहोस् (५:१४)
५. आफ्नो रिसलाई नियन्त्रण गर्नुहोस् (५:२१, २२)
६. आफ्नो जोशलाई नियन्त्रण गर्नुहोस् (५:२७, २८)
७. विवाहमा विश्वासयोग्य हुनुहोस् (५:३१, ३२)
८. इमानदार हुनुहोस् (५:३३-३४)
९. अरूको भलाइलाई विचार गर्नुहोस् (५:३८-४२)
१०. आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर्नुहोस् (५:४३-४८)
११. शुद्ध मनसायबाट परमेश्वरको सेवा गर्नुहोस् (६:१-१८)
12. अरूलाई माफ गर्नुहोस् (6:14, 15)
१३. भौतिकवादी नहुनुहोस् (६:१९-२४)
14. पहिले परमेश्वर र उहाँको राज्य खोज्नुहोस् (6:25-34)
15. न्यायमा कपटी नगर्नुहोस् (७:१-५)
16. पवित्र चीजहरूको कदर गर्नुहोस् (७:६)
१७. अरूलाई आफूले चाहेजस्तो व्यवहार गर्नुहोस् (७:१३)
18. ख्रीष्टको आज्ञा पालन गर्नुहोस् (७:२१-२७)

क्रिस्चियन जीवन धार्मिकता, असल कामहरू, र आज्ञाकारिताको जीवन हो र अझ बढी, यी कामहरू शुद्ध अभिप्रायहरूको लागि गर्नुपर्दछ। येशूले मत्ती 6: 1 मा भन्नुभयो कि हामी मानिसहरूले देख्नको लागि हाम्रो धार्मिकताको अभ्यास नगर्न। उहाँले हामीलाई इनाम दिनुहुनेछ भनी थाह पाएर हामीले उहाँलाई खुसी पार्नको लागि परमेश्वरको सामु हामीले गर्ने सबै गर्नुपर्छ।

आत्म-परीक्षण:

तपाईंको आफ्नै स्तरको धार्मिकता मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

1. के तपाईंले कहिल्यै कसैलाई जानाजानी धोका दिनुभएको छ तर त्यसो गर्न पश्चात्ताप गर्नुभएको छैन?
2. के तपाईंको जीवनमा कोही छ जसलाई तपाईंले क्षमा दिन अस्वीकार गर्नुभयो?
3. के तपाईं "मेरो ठाउँमा येशूले के गर्नुहुनेछ?" मा आधारित निर्णयहरू गरिरहनुभएको छ?

4. के तपाईं विधवाहरू, दुहुराहरू र गरिबहरूको चिन्ता गर्नुहुन्छ?
५. के तपाईंले प्रार्थना, बाइबल अध्ययन र चर्चसँगको सङ्गतिले आफ्नो आत्मिक जीवनलाई बलियो बनाउँदै हुनुहुन्छ?
६. राम्रो जीवनको कारणले गर्दा तपाईं परमेश्वरको अनुग्रहको योग्य हुनुहुन्छ जस्तो लाग्छ?
७. के तपाईं मानिसहरूलाई तिनीहरूको लुगा, भाषा, जाति वा राष्ट्रियताको आधारमा न्याय गर्नुहुन्छ?
8. के तपाईंलाई लाग्छ कि एक अपराधी एक असल व्यक्ति र परमेश्वरको राज्यमा महत्त्वपूर्ण हुन सक्छ?

अध्याय ५

येशू: दयालु (मत्ती ५:७)

दया: यो के हो?

येशूले दयालाई एउटा कथाद्वारा परिभाषित गर्नुभयो: "एक जना राजा थिए (मत्ती १८:२३-३५) जसले आफ्ना सेवकहरूसँग हिसाब-किताब गर्ने निर्णय गरे। उसले पत्ता लगायो कि एक नोकरले उसलाई 10,000 तोडा ऋण दिएको छ - एक सानो भाग्य। सेवकले आफ्नो ऋण तिर्न कहिल्यै सक्षम हुनेछैन - कहिल्यै होइन। त्यसपछि राजाले आफ्ना मानिसहरूलाई आदेश दिए: "उसलाई कालकोठरीमा फ्याँक्नुहोस्; उसको पत्नी र बच्चाहरू सहित उसको सबै सम्पत्ति बेच्नुहोस्!" नोकरले उहाँलाई बिन्ती गर्यो, "महाराज, मलाई धेरै गर्नुहोस्। म सबै फिर्ता गर्नेछु। मलाई केही समय चाहिन्छ।" त्यो बिन्ती राजाको मन छोयो र - आश्चर्यको आश्चर्य - उनले सम्पूर्ण ऋण रद्द गरे। नोकर खुशीले कराउँदै उफ्रँदै छोड्यो! तथापि, चाँडै तिनले एक जना सँगी सेवकलाई भेटे जसले तिनलाई केही पैसा दियो। यो थोरै रकम मात्र थियो, तर पहिलो नोकरले तुरुन्त भुक्तानी माग्यो। थोरै ऋण भए पनि, त्यो नोकर त्यो तिर्न असमर्थ थियो। पहिलो नोकर, जसलाई यति ठूलो ऋण माफी गरिएको थियो, त्यसपछि त्यो नोकरलाई उसले ऋण नतिरुन्जेल कालकोठरीमा फालिदिने आज्ञा दियो।" अब यो कथामा दयालु को थियो - राजा वा पहिलो सेवक? निस्सन्देह, यो राजा थियो, किनकि उसले ऋणीको कठिन परिस्थितिबाट छोएको थियो र आफ्नो पीडा कम गर्न केहि गरे।

येशू एक दिन (मत्ती 12:1-2) शबाथ (यहूदीहरूको विश्रामको दिन) मा आफ्ना चेलाहरूसँग हिँड्दै जानुभयो। खाजाको समय थियो र चेलाहरू भोकाएका थिए। तिनीहरू फसलको लागि तयार मकैको खेतमा आए। त्यहाँ नाटक देखा पर्‍यो: भोका मानिसहरू, पाकेको मकैको खेतमा हेर्दै, र फरिसीहरूको एउटा समूह येशूका चेलाहरूको समूहलाई हेर्दै र सोच्दै: "यो शबाथ हो। यो शबाथमा काम गर्न अनुमति छैन। तिनीहरूलाई नजिकबाट हेर्नुहोस्। तिनीहरूले खानको लागि मकै उठाउँछन् कि भनेर हेर्न। यदि तिनीहरूले गर्छन् भने, हामीले पाएका छौं!" अब येशूले के गर्नुहुनेछ? के उहाँले आफ्ना चेलाहरूको आवश्यकतालाई ध्यान दिनुहुन्छ र आफ्ना शत्रुहरूको आलोचना गर्नुहुनेछ? वा उसले मानिसले बनाएको परम्परालाई स्वीकार्छ र आफ्ना मानिसहरूलाई भोकै बस्न दिनेछ? दयाले के गर्ला? जवाफ स्पष्ट छ।

कृपालुले मानिसका आवश्यकताहरूलाई आफ्नो प्राथमिकताको रूपमा परिभाषित गर्नुभयो। वास्तवमा, यसले कुनै पनि हिसाबले मानिसहरूलाई आशिष दिनको लागि दिइएको परमेश्वरको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गरेको छैन। यो केवल ती कानूनवादी पाखण्डीहरूको परम्परासँग बाझिएको थियो जसले नियमहरू र बोझहरू आविष्कार गरे जुन उनीहरूले सहन सक्ने छैनन्। दयाले मानव निर्मित नियमहरू र चलनहरू भन्दा अगाडि मानिसहरूका आवश्यकताहरू पूरा गर्दछ।

दया बिनाको धर्म खाली र मरेको छ र परमेश्वरबाट होइन। आफ्नो जीवनबाट दयालाई बहिष्कार गर्ने कसैले पनि येशूलाई पछ्याउँदैछ भनी दाबी गर्न सक्दैन। दयालु हुनु वा नहुनु कुनै मामूली कुरा होइन। न्यायमा, ख्रीष्टले निर्दयीहरूलाई भन्नुहुनेछ: "'मबाट टाढा जानुहोस्, शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरूको लागि तयार पारिएको अनन्त आगोमा, श्रापित हो, किनकि म भोको थिएँ र तपाईंले मलाई खाना दिनुभयो; म तिर्खाएको थिएँ र तपाईंले मलाई दिनुभयो। पिउनु परेन; म अपरिचित थिएँ र तिमीले मलाई भित्र लगेनौ, नाङ्गै, तिमीले मलाई लुगा लगाएनौ, बिरामी र जेलमा थियो र तिमीले मलाई भेटेनौ।' तब तिनीहरूले पनि उहाँलाई जवाफ दिनेछन्, 'प्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएको वा तिर्खाएको वा अपरिचित वा नाङ्गो वा बिरामी वा झ्यालखानामा देख्यौं र तपाईंको सेवा नगरेको देख्यौं?' तब उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुहुनेछ, 'साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यद्यपि तिमीहरूले यिनीहरूमध्ये एउटालाई पनि गरेनौ।

"धन्य दयालुहरू किनभने तिनीहरूले दया पाउनेछन्," येशूले भन्नुभयो। दया त्यो हो जब हामी खराब परिस्थितिमा कसैको पीडा महसुस गर्छौं। यो, यद्यपि, केवल पीडा महसुस गर्दैन, तर कम गर्न र मद्दत गर्न कार्य गर्दछ। हामी सबैले कहिलेकाहीँ पीडा र आवश्यकता महसुस गर्छौं। निस्सन्देह, हामीलाई प्रोत्साहनजनक शब्द वा दयालु इशारा चाहिन्छ। हाम्रो वरपरका मानिसहरूले पनि यस्तै कुराहरू महसुस गर्छन् र त्यो दयालु शब्द र मद्दत हात चाहिन्छ।

मत्ती 5: 7 मा, येशूले हामीलाई अरूलाई हाम्रो हेरचाह र स्नेहको इनाम दिनुहुनेछ भनेर सिकाउनुभयो। हामी "दया प्राप्त गर्नेछौं"। येशूले मत्ती 6:14 मा भन्नुभयो कि "यदि तपाईंले मानिसहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू क्षमा गर्नुभयो भने, तपाईंका स्वर्गीय पिताले पनि तपाईंलाई क्षमा गर्नुहुनेछ।" दयालु व्यक्ति साँच्चै धन्य हुनेछ। उसले महसुस गर्नेछ कि उसको जीवन केहि मूल्यवान छ र यो पनि निश्चित हुनेछ कि पुरस्कृत गर्ने भगवानले उसलाई धेरै खुशीका साथ हेर्दै हुनुहुन्छ।

येशू हाम्रो दयाको उदाहरण हुनुहुन्छ

येशूलाई कसैले मापन गर्दैन। उहाँले महत्त्वपूर्ण कार्यहरूले भरिएको एजेन्डाको साथ जीवनको माध्यमबाट जानुभयो तर सधैं रोक्न र आफ्नो वरपरका मानिसहरूका आवश्यकताहरू पूरा गर्ने समय फेला पारे। अरू कसैलाई मद्दत गर्नु येशूको लागि समयको बर्बादी थिएन। उनका प्राथमिकताहरू संसारका भन्दा धेरै फरक थिए। शक्तिशाली प्रवचन दिएपछि पहाडबाट ओर्लदै, उहाँले एक जना कुष्ठरोगीलाई भेट्नुभयो जसले भन्नुभयो, "प्रभु, यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने, तपाईंले मलाई शुद्ध पार्न सक्नुहुन्छ।" येशूले आफ्नो हात पसारेर उसलाई छोउनुभयो र भन्नुभयो, "म तयार छु, शुद्ध होओ" (मत्ती ८:३)। पृथ्वीमा ख्रीष्टको सेवकाईको दौडान त्यो दृश्य तीन वर्षभन्दा बढी समयसम्म दोहोरियो।

हामीलाई असुविधा हुन सक्छ भनी अनुरोधहरूको निरन्तर जवाफ दिँदै, हामीले बाइबलमा कहिल्यै पढेका छैनौं कि येशूले कहिल्यै खाँचोमा परेको व्यक्तिलाई मद्दत माग्न भेट्नुभयो र उहाँ तिनीहरूलाई मद्दत गर्न असफल हुनुभयो। अन्तमा, हामी ख्रीष्टलाई देख्छौं, कलभरीको कुसमा कुसमा टाँगिएको, दुई चोरहरू बीचको पीडामा मर्दै। उसको आफ्नै समस्याले हात भरिएको थियो तर, चोरको अनुरोध सुनेर, उसलाई ठूलो दया लाग्यो। उनी आफैले पीडा र अपमान भोगे पनि चोरलाई माफ गर्न सक्षम थिए। त्यो हाम्रो येशू हो! हाम्रा स्वर्गीय पिता विरुद्ध गरिएका धेरै पापहरूको दोषको साथ उहाँले हामीलाई हेर्नुभयो, र उहाँ अझै पनि तपाईं र म जस्ता पापीहरूका बीचमा बाँच्न माटोको यो फोहोर सानो बलमा ओर्लनुभयो, किनकि हामीलाई उहाँको असीम कृपा चाहिन्छ।

अब, यस संसारको फोहोर र पापको दुर्गन्धले आफूलाई ढाकेका मानिसहरूलाई हामी कस्तो लाग्छ? भोली उनीहरूसँग खानेकुरा छैन र मृत्युभन्दा पनि नराम्रो भाग्य उनीहरूलाई न्यायमा पखिरेको छ भनी थाह छ, के हामी सहयोग गर्न पुग्छौं? येशूले गर्नुभयो। यदि हामी ख्रीष्टको जीवन जिउन चाहन्छौं भने, हामी पनि मद्दत गर्न पुग्छौं।

व्यक्तिगत आवेदन

हामीले हरेक परिस्थितिमा सोध्न आफैलाई चुनौती दिनुपर्छ, "येशूले के गर्नुहुनेछ?" के येशूले उहाँलाई ठेस पुर्याउने वा पर्खालमा कीला हात्रेलाई क्षमा गर्नुहुन्छ? के उसले उसलाई फेल गर्नेलाई अर्को मौका दिने हो? के उसले सिक्न ढिलो संग धैर्य गर्नेछ? के उसले कसैलाई अधर्मको दलदलबाट निकाल्न सहयोगी हात दिनेछ? यदि तपाईंलाई जवाफ थाहा छ भने, यो पनि गर्नुहोस्!

मार्क 4:24 अनुसार, दया देखाउनु भनेको हाम्रो वरपरका मानिसहरूका आवश्यकताहरू पूरा गर्नु हो। दया सधैं खुला आँखाले हिँड्छ र मद्दतको लागि सानो पुकारमा कार्य गर्दछ। यो हाम्रो साथ दैनिक हुन्छ र यदि हामी यसको लागि खुला छौं भने हामीले यसलाई बुझ्छौं। हामी पीडा, चिन्ता, डर र उदासीले चिन्हित अनुहारहरू लिएर बाटोहरू पार गर्छौं। ध्यान दिनुपर्ने कुरामा केही गडबड छ भनी महसुस गर्दै, हामीसँग दुईवटा विकल्पहरू छन्: जो पीडामा परेको छ त्यसप्रति उदासीन रहनुहोस् वा मद्दत गर्ने उद्देश्यले नजिक जानुहोस्। हामीसँग येशूमा दयाको लागि उत्तम नमुना छ किनभने उहाँको जीवनमा सबै कुरा उहाँको पिताको प्रतिबिम्ब थियो। यो येशू हुनुहुन्थ्यो जसले भन्नुभयो, "दयालु होओ, जसरी तपाईंका स्वर्गमा हुनुहुने पिता दयालु हुनुहुन्छ" (लूका 6:36)।

हामी कहिलेकाहीँ आफ्नो लापरवाहीलाई माफ गर्न चाहन्छौं कि हामी व्यक्तिलाई चिन्दैनौं। लूका 10:25-35 मा, येशूले हामीलाई यो पूर्व-नियोजित अलगाव युक्तिको बारेमा सिकाउनुहुन्छ। यो "राम्रो सामरी" को कथा हो। ध्यान दिनुहोस् कि दुई यहूदी (दुबै धार्मिक प्रकारका थिए) घाइते मानिस जस्तै एउटै बाटो तल गए तर जानाजानी अर्को छेउबाट गए। उनीहरूलाई रोक्न र मद्दत गर्ने अवसर थियो तर उनीहरूले गरेनन्। सायद यो जीवनको चिन्ता, जालको डर, एक दिनको काम पछिको थकान वा सायद यो केवल उदासीनता थियो। जुनसुकै बहाना भए पनि नतिजा अझै पनि "कुनै कारबाही" थिएन। असल सामरी, यद्यपि, एक व्यस्त मानिस थियो, जिम्मेवारी र दायित्वहरू पूरा गर्न आफ्नो बाटोमा, तर उसले यो सबैलाई रोक्न र खाँचोमा परेको व्यक्तिलाई मद्दत गर्न रोक्न। हामीले यस्ता अवसरहरूमा आँखा खुला राख्नुपर्छ। जब सामरीले मानिसलाई देखे, उहाँ नजिक आउनुभयो, त्यसबाट लुकाउन चाहनुको सट्टा आवश्यकता हेर्न चाहनु भयो। हामी पनि सधैं यस्तै अवसरहरू प्रदान गर्दछौं। हामीलाई काम गर्न उत्प्रेरित गर्ने कुरा हाम्रो शिक्षा, प्रतिभा, सामाजिक वर्ग वा आर्थिक स्रोत होइन। यो दयाले भरिएको हृदय हो।

सामरी घाइते मानिसकाहाँ डर र लाज बिना आयो। डर र लाज महसुस गर्नेहरू ती हुन् जसले देख्छन् तर मद्दत गर्न रोक्दैनन्। मण्डली एउटा मठ होइन जसमा हामी जीवनको कठोर वास्तविकताहरूबाट भाग्छौं। यसको विपरीत, हामी कार्य को एक शरीर हो। सामरी रगतदेखि डराउँदैनथे। उसले औषधि लगाएर घाउ छोयो। क्रिस्चियन रगतसँग डराउन सक्दैन। केही मानिसहरू, खाँचोमा परेको

व्यक्तिलाई सामना गर्दै सोध्छन्, "मलाई मद्दतको बदलामा के प्राप्त हुनेछ?" अरू भन्छन्, "कुनै आशा छैन; म मेरो समय बर्बाद गर्नेछु।" तर दयालुले मद्दत गरिरहनुभएको छ। जात, छालाको रंग वा धर्मले फरक पाउँदैन। राम्रो सामरिटनले सामाजिक सुरक्षा नम्बर, आयकर विवरण, योग्यताको तीन सन्दर्भ वा ड्राइभर इजाजतपत्र मागेन कि उनले रोक्न र मद्दत गर्ने वा नगर्ने निर्णय गर्न।

बिहान एक बजे मुख्य सडकमा गएर गम्भिर घाईते भएको देख्नु भयो भने के गर्नुहुन्छ ? दया देखाउँदा कहिलेकाहीं जोखिमहरू पनि समावेश हुन्छन्। अर्को ढुङ्गा पछाडि लुकेका लुटेराहरूले त्यो सामरीलाई आक्रमण गर्न सक्थे तर उसको दया र करुणा जोखिम भन्दा ठूलो थियो। हामीलाई हाम्रा घातक आत्मिक घाउहरूबाट बचाउनको लागि त्यो क्रूर, लाजमर्दी कुसमा जाँदा येशूको दया र करुणा कति ठूलो थियो?

क्रूसको पीडादायी बाटो हिँड्दा भीडमा एक महिलाले येशूलाई दया देखाएर तौलिया लिएर आफ्नो अनुहार सुकाइदिने परम्परा छ। ती महिलाको इशाराले उनको पीडा समाप्त भएन तर ख्रीष्टलाई यति छोयो कि उनले आफ्नो अनुहारको छाप त्यो तौलियामा छाप छोडे। त्यो कथा केवल एक पौराणिक कथा हो, तर यो सत्य हो कि हामीले अरूको लागि गर्ने कुनै पनि दया वा दयाको कार्य, प्रभुको कारणले, हाम्रो आत्मामा र प्राय जसो हामीले मद्दत गरेकाहरूको आत्मामा स्थायी छाप छोड्छ। हामी सबैलाई थाहा छ कि, जनताको ठूलो पीडा र आवश्यकताको सामना गर्दै, हामीले दिनु पर्ने श्रोतसाधनहरू केही भएनन्। कहिलेकाहीं हामीले प्रस्ताव गर्न सक्ने एक मात्र चीज मित्रैलो शब्द र दयाको इशारा हो। हामी मध्ये कसले यसलाई अस्वीकार गर्ने साहस गर्छ?

लूकाको सुसमाचारले बताउँछ कि जब ख्रीष्ट गेथसमनेको बगैँचामा हुनुहुन्थ्यो, रगतका थोपाहरू जस्तै पसिना बग्ने बिन्दुसम्मको पीडामा डुबेको थियो, "उहाँलाई सान्त्वना दिँदै स्वर्गबाट एक स्वर्गदूत देखा पर्नुभयो" (लूका 22:43)। त्यो स्वर्गदूतले आफ्नो भाग्य वा मृत्यु परिवर्तन गरेन, न त अघि बढ्ने आफ्नो निर्णय परिवर्तन गरे। हाम्रा पापहरू हटाउन सक्षम हुनको लागि क्रूसमा मर्ने उनको दृढ संकल्प जारी रह्यो र उहाँ भयानक मृत्युमा मर्नुभयो। के यो स्वर्गदूतबाट सान्त्वना र बलियो समय बर्बाद भएको हुन सक्छ? के यो व्यर्थ थियो कि येशू पापी जातिको लागि आफ्नो कृपा देखाउन क्रूसमा मर्नुभयो? पक्कै होइन! पीडा, खाँचोमा परेको, डराएको वा हराएको व्यक्तिको लागि दया देखाउँदा यो कहिल्यै व्यर्थ हुँदैन।

म एक बिहान केन्टकीको तालमा एक साथीको घरमा आँगनमा बसिरहेको थिएँ। त्यो पल रमाइलो गर्दा, मैले मनमनै सोचें: "यो सबै धेरै सुन्दर छ: हावा ताजा र कुरकुरा छ। ताल अझै पनि ऐना जस्तै छ, चराहरूको आवाज सिम्फनी जस्तै छ, रूखहरू हरिया र रमणीय छन्, हरेक कुना-कुनामा फूलले रोपेको देहाती घर पनि, आँगन - यो सबै सुन्दर र रमाइलो छ। म बसेको रकिङ् चेयर पनि आरामदायी छ। मेरो हृदय र दिमागमा मेरो सृष्टिकर्तासँग कुरा गर्न पाउनु कस्तो सौभाग्य हो। जीवन सबै राम्रो छ।"

त्यसपछि यो सानो बूढो बिरामी कुकुर देखिने कुकुर आउँछ र मेरो अगाडि उभिन्छ। "मलाई थाहा छ उसले के चाहन्छ - स्नेह। उसलाई पाल्नुपर्छ, छोडियोस्। ऊ साँच्चै मेरो काखमा बस्न चाहन्छ, तर ऊ १३ वर्षको छ, लङ्गडा छ, अन्धो र बहिरा छ, बिरामी छ र उसलाई मृत्युले न्यानो पारेको जस्तो गन्ध छ। रोड-किल जस्तै - र म उसले मलाई छुन दिन चाहन्न। मेरो प्यान्टको खुट्टामा पनि रगदिन। र म पक्कै उसलाई छुन चाहन्न। ऊ दुर्गन्धित छ।" त्यो सानो पुरानो दुर्गन्धित कुकुर सडकको बीचमा सुत्न पखिरहेको थियो।

येशूले मानव सडक हत्याको चिन्ता गर्नुहुन्छ। सम्भव छैन, उनको वरिपरि buzzards को एक घेरा संग राजमार्ग मा बाहिर समतल तिनीहरू अघि भोज मा खन्ने। तपाईंको फ्रिजरमा राख्न सक्ने हिरण पनि होइन, भविष्यको खानाको लागि मोमको कागजमा बेरिएको भए यदि कार उसलाई पहिले नपुगेको भए। संसार पुरानो, रोगी, एकलो, दुर्व्यसनी, सम्बन्धविच्छेद, दलित, पापी, फोहोर मानिसहरूले भरिएको छ र हामी सोच्न सक्छौं - मलाई नछुनुहोस्। म तिमीलाई मेरो काखमा समात्न चाहन्न। तिनीहरू सडक हत्या हुन् - जीवनको बाटोमा सपाट हुन्छन् तर हामीले हृदय भनिने मांसपेशी धड्कन जारी रहन्छ। भोकले पेट फुलाएर र तिर्खाले सुकेका ओठहरू लिएर राती ओछ्यानमा जाँदा उहाँलाई महत्त्वपूर्ण हुन्छ; जब मानिसहरू पुल मुनि सुल्छन् र घर र समाज बाहिर बस्छन्;

जब मानिसहरू एकलो हुन्छन्, जब गरीब, फोहोर भिखारीहरू संभामा आउँछन्, जब बच्चाहरूमा मानसिक विकारहरू हुन्छन् र जब, हार्मोनले चल्ने किशोरहरूले ठूलो समय गडबड गरेका हुन्छन्, यो येशूको लागि महत्त्वपूर्ण छ। तिनीहरू मरियम मग्दालिनी, वा कुष्ठरोगी, वा कर उठाउने जाक्केस, वा रगतको रक्तस्राव भएको महिला, वा गडारेन्सको पागल मानिस हुन सक्छन्। यो येशूको बारेमा मात्र होइन। यो तपाईं र मेरो बारेमा हो। मैले त्यो कुकुरलाई पालेको होइन तर भगवानले मलाई मद्दत गर्नुहोस् यदि मैले सडकमा मार्ने मानिसहरूलाई मेरो काखमा लिन र दया र मायाको साथ व्यवहार गर्न अस्वीकार गर्ने। येशूले हामीलाई कम्तिमा, हराएको र एकलोलालाई स्पर्श गर्न पुग्न बोलाउनुहुन्छ।

अब निर्णय गर्नुहोस् कि तपाईं रोक्न र खाँचोमा परेका, अपरिचित, अस्वीकृत र एकलोलालाई मद्दत गर्नुहुनेछ; तिर्न नसक्नेलाई ऋण दिने, चित्त दुखाउनेलाई माफ गर्ने, असफल हुनेलाई अर्को मौका दिने, पछाडि परेको, कमजोर, निष्क्रिय, सुस्त भाइलाई दया र मायाले

व्यवहार गर्ने; कि तपाईंले पराजित र अज्ञानीहरूलाई कुचल्नुहुने छैन; प्रलोभनमा परेको भाइलाई पर्खालमा कीला हान्नु हुँदैन। कि तपाईंले घरबारविहीन र परित्याग भएकाहरूको पीडा कम गर्न केही गर्नुहुनेछ र प्रत्येक मानिसलाई तपाईंको मद्दत चाहिने येशू हुनुहुन्छ जस्तो गरी हेर्नुहोस्।

आत्म-परीक्षण:

आफ्नो दयाको स्तर मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

1. के तपाईं आफ्नो घरमा मानिसहरूलाई निम्तो दिनुहुन्छ जसले अनुग्रह फिर्ता गर्न सक्दैनन्?
2. गरिबहरूलाई सहयोग गर्न प्रत्येक हप्ता केही पैसा छुट्याउनुहुन्छ?
3. तपाईंलाई चोट पुर्याउने व्यक्तिलाई क्षमा गर्न तपाईंलाई गाह्रो छ?
4. के तपाईंले यस हप्ता अविश्वासीलाई प्रभुतिर तान्न सक्ने तरिकामा कुरा गर्नुभएको छ?
5. प्रभुले तपाईंको लागि गर्नुभएको सबै कुराको लागि के तपाईं कृतज्ञ हुनुहुन्छ?
6. के तपाईं बिरामीलाई घर वा अस्पतालमा भेट्नुहुन्छ?
7. तपाईंलाई लुट्ने व्यक्तिलाई अर्को मौका दिनुहुन्छ?
8. के तपाईं मानिसहरूले तपाईंलाई गरेका गल्तीहरू बिर्सन सक्नुहुन्छ?
9. के तपाईं गरिब मानिसहरूसँग कुरा गर्नबाट जोगिनुहुन्छ?
10. के तपाईंले पहिले नै परमेश्वरको कृपा प्राप्त गर्नुभएको छ?

अध्याय ६

येशू: शुद्ध (मत्ती ५:८)

शुद्धता: यो के हो?

विश्वासी हुनु भनेको के हो भन्ने बारे धेरै मानिसहरूमा गलत धारणा छ। त्यस्ता एक व्यक्तिले आफू विश्वासी हो कि भनेर सोधे, जवाफ दिए: "हो, म एक विश्वासी हुँ किनभने म मदिरा, धुम्रपान, नृत्य वा जुवा खेल्दिन।" उहाँको लागि के महत्त्वपूर्ण थियो निषेधहरूको सूची थियो, तर ख्रीष्टको व्यवस्थाले सधैं तपाईंले नगर्ने कुराहरू भन्दा तपाईं के गर्नुहुन्छ र तपाईं भित्री रूपमा कस्तो हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा जोड दिन्छ। तपाईंको व्यवहार तपाईंको हृदयमा रहेको कुराको सरल प्रतिबिम्ब हुनुपर्छ र हुनेछ। व्यक्तिगत, भित्री गुणहरूको महत्त्व निम्न सामान्य भनाइमा देखाइएको छ:

"विचारहरू रोप्नुहोस् र तपाईंले आफ्नो कार्यहरू कटनी गर्नुहुनेछ।

कार्यहरू रोप्नुहोस् र तपाईंले आफ्नो बानीहरू कटनी गर्नुहुनेछ।

बिरुवा बानी र तपाईं आफ्नो चरित्र कटनी हुनेछ।

चरित्र रोप्नुहोस् र तपाईंले आफ्नो भाग्य कटनी गर्नुहुनेछ।"

साँच्चै, यो सबै विचार संग सुरु हुन्छ। "किनकि मानिसले आफ्नो हृदयमा जस्तो सोच्छ, उ त्यस्तै हुन्छ।" (हितोपदेश 23:7)। कार्यहरू सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा होइनन्। निस्सन्देह, तपाईंका कार्यहरू महत्त्वपूर्ण छन्, तर तथ्य यो हो कि "असल मानिसले आफ्नो हृदयको असल खजानाबाट असल निस्कन्छ; र खराब मानिसले आफ्नो हृदयको खराब भण्डारबाट खराबी निकाल्छ। हृदयले उसको मुखले बोल्छ" (लूका 6:45)। आध्यात्मिक विकासको मुख्य जोड सधैं भित्री व्यक्ति हुनुपर्छ; अर्थात् मुटु।

धन्य हृदयमा शुद्ध हुनेहरू किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देखेछन्।" येशूले मत्ती ५:८ मा बोल्नुभएको शुद्धताको सिक्काका दुई पक्ष छन्: नैतिकता र इमानदारी। यहाँ "शुद्ध" अनुवाद गरिएको शब्द ग्रीक शब्द काथरोस हो, जसलाई परिभाषित गरिएको छ। शुद्ध, सफा, अशुद्ध, अशुद्ध, निष्कपट, ईमानदार, र खराबीबाट शून्य। येशूले मत्ती 15:19 मा भन्नुभयो, "... हृदयबाट खराब विचारहरू, हत्या, व्यभिचार, व्यभिचार, चोरी, झूटा साक्षी, निन्दाहरू। यी चीजहरू हुन् जसले मानिसलाई अशुद्ध बनाउँछ।"

अशुद्धता भनेको अवैध इच्छा भएको महिलालाई हेर्नु हो (मत्ती 5:28) जबकि शुद्धता ठीक उल्टो छ।

शुद्धतामा मनसायको इमानदारी समावेश छ। यहाँसम्म कि "इमानदार" शब्द ल्याटिन शब्दहरूबाट आएको हो जसको अर्थ "मोम बिना" हो। यसले मोमको साथ कलाको काममा त्रुटिहरू लुकाउने पुरातन चलनलाई बुझाउँछ, खरिदकर्तालाई धोका दिने प्रयास गर्दै। एक राम्रो टुक्रा मोम बिना थियो; त्यो हो, निष्कपट, यसको मतलब यो 100% वा प्रदूषण बिना थियो। शुद्ध मह वा शुद्ध दूध जस्तै, बोतलमा के छ लेबलमा लेखिएको छ। येशूले कपटीहरूलाई यति धेरै जवाफ दिनुभयो किनभने तिनीहरू "सेतो धुने चिहानहरू जस्तै थिए, जो बाहिरबाट सुन्दर देखिन्छन्, तर भित्र मरेका मानिसहरूका हड्डीहरू र सबै अशुद्धताले भरिएका छन्।" र "बाहिरबाट मानिसहरूलाई

धर्मी देखिन्छन्, तर भित्र कपट र अधर्मले भरिएका छन्" (मत्ती २३:२७)। "मानिसले देखेको जस्तो परमप्रभुले देख्नु हुन्न, किनकि मानिसले बाहिरी रूपलाई हेर्छ, तर परमप्रभुले हृदयलाई हेर्नुहुन्छ।" (१ शमूएल १६:७)। यो उचाइ, मांसपेशी बल, प्रतिभा, करिश्मा वा कपडा होइन जसले मानिसलाई परिभाषित गर्दछ। यो मुटु हो। हृदयमा शुद्ध बनौं।

येशू हाम्रो शुद्धताको उदाहरण हुनुहुन्छ

ख्रीष्टको सिद्ध र शुद्ध जीवन हामी पनि शुद्ध हुन सक्छौं भन्ने जीवित प्रमाण थियो। उहाँ देहमा बाँच्नुभयो तर शरीरको अशुद्ध इच्छाहरूमा आफूलाई सुम्पनुभएन। उहाँले कहिल्यै पाप गर्नुभएन। उनले कहिल्यै नारीलाई अशुद्ध नियतले हेरेनन्। उनले कहिल्यै झूटो काम गरेनन्।

उहाँलाई पछ्याउनेहरूमध्ये कसैले पनि उहाँको आचरणमाथि प्रश्न उठाएनन्। उहाँका शत्रुहरूले उहाँलाई ईश्वरनिन्दाको आरोप लगाए किनभने उहाँले दावी गर्नुभयो कि उहाँ र पिता एक हुनुहुन्छ। उहाँका शत्रुहरूले उहाँलाई कुनै न कुनै विरोधाभासमा सधैं समात्न खोज्थे तर तिनीहरूले कहिल्यै गरेनन्। एक पटक होइन! उनले दुःख र प्रलोभनको जीवन बिताए तर उनी कहिल्यै असफल भएनन्। उहाँले भन्नु सक्नुहुन्थ्यो: "म संसारको ज्योति हुँ। जसले मलाई पछ्याउँछ, त्यो अन्धकारमा हिँड्नेछैन" (यूहन्ना ८:१२)। उहाँले सोध्नुभयो: "तिमीहरूमध्ये कसले मलाई पापको आरोप लगाउँछ?" (यूहन्ना ८:४६) र जवाफ मात्र मौन थियो। जब उहाँका चुनिएका प्रेरितहरू मध्ये एकले येशूलाई धोका दिन पैसा लिए, उहाँले प्रार्थना गर्न जानुहुने ठाउँ येशूका शत्रुहरूलाई दिन सक्ने एक मात्र उपयोगी जानकारी थियो। येशू ठ्याक्कै त्यस्तै हुनुहुन्थ्यो जुन उहाँ देखा पर्नुभयो र उहाँ जस्तो हुनुहुन्थ्यो।

ख्रीष्टको कुनै गल्ती वा स्वार्थी मनसाय थिएन। उनले अनुयायीहरूलाई जिताउन वा आफ्नो मिशनलाई सहज बनाउन चापलूसी प्रयोग गरेनन्। उहाँको इमानदारी उहाँलाई महँगो महँगो पन्यो तर फरिसीहरूलाई मन नपराउँदा पनि उहाँले सत्य बोल्नुभयो। पिलातसलाई, जससँग उसलाई मार्ने वा मुक्त गर्ने शक्ति थियो, उसले आफू राजा हुँ र सबै अधिकार छ भनी स्वीकार गरे। उहाँले ध्यान आकर्षित गर्नुभयो, तर मानिसहरूलाई मद्दत गर्नुको कारण उहाँ तिनीहरूप्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो। फरिसीहरूले गरिबलाई एउटा सिक्का दिन्थे तर सबैको ध्यानाकर्षण गर्न तिनीहरूले आफ्नै सीङ हानेपछि मात्र। येशूले बिरामीहरूलाई निको पार्नुभयो र मरेकाहरूलाई जीवित पार्नुभयो र तिनीहरूलाई कसैलाई नभन्ने निर्देशन दिनुभयो। कस्तो फरक ! येशूले हामीलाई इमानदारी, शुद्धता, पवित्रता र नम्रताको उत्तम उदाहरण दिनुभयो। "ममा शुद्ध हृदय सिर्जना गर्नुहोस्, हे भगवान!" (भजन ५१:१०)। र हामी थप्न सक्छौं: "ख्रीष्टको जीवन मेरो जीवन पनि होस्!"

व्यक्तिगत आवेदन

येशूको यो शिक्षाले हामीलाई बताउँछ कि हामीले गर्ने सबैको लागि शुद्ध मनसाय हुनुपर्छ। यदि हामीले केहि राम्रो गर्छौं तर हाम्रो हृदयमा हामी गर्छौं किनभने हामी मानिसहरूको प्रशंसा चाहन्छौं, हामी येशूको समयका फरिसीहरू जस्तै हुनेछौं। तिनीहरूले गरिबहरूलाई दान दिए, लामो प्रार्थना गरे र उपवास पनि गरे तर मानिसहरूले देखे गरी गरे। पावलले १ कोरिन्थी १३ मा लेखेका थिए जसले आफ्नो सम्पत्ति गरीबहरूलाई दिनको लागि बेचेका थिए र आफ्नो शरीरलाई पनि जलाउन दिए तर सही उद्देश्य (प्रेम) को कमीको लागि, यसको कुनै मूल्य थिएन। राम्रो काम गर्न होशियार बनौं, तर भगवान र अरूको लागि प्रेम द्वारा प्रेरित।

हामीले यो पनि सम्झनुपर्छ कि, क्रिस्चियनहरूको हैसियतमा हामी संसारको ज्योति हौं। संसारले नैतिक नालीबाट बाहिर निस्कने एउटै मौका छ जसमा यो बाँचिरहेको छ क्रिस्चियनहरूले अझ उत्कृष्ट मार्ग देखाउँछन्। यदि संसार र हामीमा कुनै भिन्नता छैन भने, यसको मतलब हामी संसारको एक हिस्सा हौं। यदि हामीले एउटै किताब र पत्रिका पढ्यौं, एउटै चलचित्र हेर्नौं, एउटै लुगा लगाउँछौं, उस्तै ठट्टाहरू सुनाउँछौं र अन्धकारमा हिँड्ने मानिसहरू जस्तै मनोरञ्जनमा भाग लिन्छौं भने हामी भगवानको नजरमा शुद्ध हुन सक्दैनौं।

हामीलाई सधैं राम्रो निर्णय गर्न मद्दत गर्ने औंठाको राम्रो नियम भनेको सोध्नु हो: "येशूले मेरो ठाउँमा के गर्नुहुनेछ?" हामीलाई हृदयमा शुद्ध रहन मद्दत गर्न हामीले सोध्न सक्ने यस्तै प्रश्न छ: "येशूले मेरो काम, विचार र मनसाय जान्न मलाई लाज लाग्नेछ?" निस्सन्देह, येशूलाई हाम्रो विचार र मनसाय थाह छ। हामीले केवल याद गर्नुपर्छ कि उहाँले गर्नुहुन्छ र हामीले उहाँलाई खुसी पार्ने इच्छा गर्नुपर्छ। "उहाँको दृष्टिबाट लुकेको कुनै प्राणी छैन, तर हामीले लेखा दिनु पर्ने उहाँको नजरमा सबै कुराहरू नाङ्गो र खुला छन्" (हिब्रू ४:१३)। धन्य हृदयमा शुद्ध हुनेहरू किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देखेछन्।

हामीलाई शुद्ध हृदय हुनबाट जोगाउने मुख्य कुरा भनेको पाप हो, विशेष गरी लुकेको पाप (भजन ३२:३)। हामीले इमानदारीपूर्वक सामना गर्नुपर्छ र हाम्रो जीवनबाट पाप हटाउनु पर्छ। धेरै मानिसहरू, अरूको प्रतिक्रियाबाट डराएर, तिनीहरूको हृदयमा पाप छ भनी स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्छन्, त्यसैले तिनीहरू आफ्नो जीवन संघर्ष गर्दै र आफू नभएको जस्तो देखिने बहानामा बिताउँछन्। हामी शुद्ध पानी, शुद्ध दूध वा शुद्ध महको प्रशंसा गर्छौं। तिनीहरू १००% हुन् जुन तिनीहरू देखिन्छन् र दाबी गरिएका छन्। शुद्ध हृदयको कुरा पनि त्यस्तै हो। सम्भवतः, हामी हाम्रो हृदयको खोजी गर्ने र भित्रका कुराहरू जान्ने परमेश्वरसँग समातिएका छौं, तर हामीलाई हाम्रो वरपरका मानिसहरूलाई पूर्ण रूपमा पारदर्शी हुन डराएको के कारणले गर्छ? के यो डर हो कि, यदि अरूले हामीलाई वास्तवमा हामी जस्तै छ

भने, तिनीहरूले हामीलाई गिल्ला, घृणा, घृणा र अस्वीकार गर्नेछन्? ती उही डर हुन् जसले फरिसिकल उत्पादन गरे, येशूको दिनको कपटी हृदयहरू। के तपाईं कहिलेकाहीं भिन्न यति सफा हुन चाहनुहुन्न कि तपाईंलाई तपाईं वास्तवमै हुनुहुन्छ भनेर चिन्न कोही र सबैलाई लाज नमान्नुहोस्? त्यो कस्तो राहत हुनेछ! "हे भगवान, ममा एक शुद्ध हृदय सिर्जना गर्नुहोस्। मलाई मेरो सबै तरिकामा तपाईं जस्तै हुन दिनुहोस्।" (भजन ५१:१०)

आत्म-परीक्षण:

शुद्धताको आफ्नै स्तर मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

1. शुद्ध हृदय भएको व्यक्तिको बारेमा तपाईं के सोच्नुहुन्छ?
2. के तपाईं आफ्ना साथीहरूलाई आफ्नो विचार जान्न लाज मान्नुहुन्छ?
3. के तपाईं परमेश्वरको ज्योतिमा हिँड्दै हुनुहुन्छ?
4. तपाईंले पढेका किताबहरू वा तपाईंले हेर्नुभएको चलचित्रहरू थाहा पाउन भाइहरूलाई लाज लाग्नुहुन्छ?
5. के तपाईं अश्लील वा सुझावपूर्ण ठट्टाहरू रमाइलो गर्नुहुन्छ?
6. के तपाईं आफूलाई इमान्दार व्यक्ति ठान्नुहुन्छ??
7. के तपाईं दुष्टलाई घृणा गर्नुहुन्छ भनी भन्न सक्नुहुन्छ?
8. के तपाईं मानिसहरूलाई अपमानित नगर्नको लागि झूट बोल्नुहुन्छ?
9. मानिसहरू तपाईंको शरीरमा आकर्षित हुन्छन् भनेर कामुक लुगा लगाउनु सही हो जस्तो लाग्छ?
10. के तपाईं अरूले देख्नको लागि असल काम गर्नुहुन्छ?

अध्याय ७

येशू: शान्ति कर्ता (मत्ती ५:९)

शान्तिकर्ता: यो के हो?

धेरै वर्षसम्म एउटा ठूलो चाँदीको ताराले बेथलेहेमको चर्च अफ द नेटिभिटीको शीर्षलाई सजाएको थियो। एक दिन, 1800 को दशकमा, ग्रीक अर्थोडक्स चर्चसँग भवनको एक भाग साझा गर्ने रोमन क्याथोलिक चर्चले चाँदीको तारा हटाउने निर्णय गर्‍यो र यसलाई आफ्नै ताराले बदल्ने निर्णय गर्‍यो। तर ग्रीक अर्थोडक्स चर्चले तिनीहरूलाई अनुमति दिन अस्वीकार गर्‍यो। ग्रीक अर्थोडक्स चर्चलाई रूसले समर्थन गरेको थियो र फ्रान्सले रोमन क्याथोलिक चर्चलाई समर्थन गरेको थियो, तर यो टर्की थियो जसले वास्तवमा त्यस समयमा प्यालेस्टाइनमा शासन गर्‍यो। जब टर्की रोमन क्याथोलिक चर्चको पक्षमा थियो, रूसले टर्की विरुद्ध युद्धको घोषणा गर्‍यो। तुरुन्तै फ्रान्स र इङ्गल्याण्डले टर्कीसँग गठबन्धन गरे र इतिहासले क्रिमियन युद्धलाई लडे। यो तीन वर्षसम्म चल्यो, 1853 देखि 1856 सम्म। त्यो युद्धको अन्त्यमा तारा तल आयो।

शान्तिका राजकुमारको जन्मस्थलमा सधैं द्वन्द्व र युद्ध भइरहनु विडम्बना होइन र ? टिभी क्यामेराहरूले हामीलाई लगभग कुनै पनि क्रिसमसको मौसममा बेथलेहेममा लैजाँदा, हामीले शान्तिका राजकुमारको उपासना गर्न भेला भएका भीडहरूमाथि हतियारधारी सिपाहीहरू हेरिरहेका देखेछौं।

यो अनुमान गरिएको छ कि मानवताको इतिहासमा रेकर्ड गरिएको इतिहासको आठ प्रतिशत भन्दा कम शान्तिको समयको रूपमा वर्णन गर्न सकिन्छ। पछिल्लो ३२ शताब्दीमा ३०० वर्षभन्दा कम शान्ति भएको छ। इतिहासकारहरूले हामीलाई बताउँछन् कि पछिल्लो 300 वर्ष भित्र युरोपमा मात्र 286 युद्धहरू भएका छन्।

20 औं शताब्दीमा, पूर्वी युरोपमा फलामको पर्दा खस्यो। धेरै वर्षसम्म उनीहरू आपसमा शान्तिमा बसेका थिए। तर, अब उनीहरूमाथि प्रभुत्व जमाउने सोभियतहरूको शासनबाट मुक्त भएर विभिन्न जातीय समूहहरू पुरानो तिक्तता र घृणामा फर्किए र आपसी हत्या फेरि सुरु भयो। सत्य यो हो कि मानिसहरू, हामी आफैले, एक अर्कासँग राम्रोसँग मिल्दैन। हाम्रा अदालतहरू मिलेर बस्न नसक्नेहरूले भरिएका छन्, त्यसैले तिनीहरू बीचको मतभेद समाधान गर्न कसैलाई खोज्न अदालत जान्छन्। हामी झगडा गर्छौं र झगडा गर्छौं। हामी एक अर्काको आलोचना गर्छौं। हामी एकअर्कालाई भक्ताउँछौं। हामी आफैले एकअर्कासँग मेलमिलाप र शान्तिमा रहन गाह्रो छ।

पहिलो शताब्दीका एक दार्शनिक एपिकेटसले प्याक्स रोमानाको सन्दर्भमा लेखे - रोमन शान्ति जुन त्यस समयमा सभ्य संसारमा थियो र जसको बारेमा सिजरले घमण्ड गरे - "जब सम्राटले जमिन र समुद्रमा युद्धबाट शान्ति दिन सक्छ, ऊ जोश, शोक र ईर्ष्याबाट शान्ति दिन असमर्थ छ। उसले हृदयको शान्ति दिन सक्दैन, जसको लागि मानिस बाहिरी शान्तिको लागि भन्दा बढी चाहन्छ।

धेरैजसो मानिसहरूको लागि, शान्ति केवल "कलहको अनुपस्थिति" हो। यदि त्यहाँ युद्ध छैन भने, हामी भन्छौं संसार शान्तिमा छ; वा यदि हामी हाम्रा छिमेकीहरूसँग लडिरहेका छैनौं भने, हामीसँग छिमेकमा शान्ति छ। तर शास्त्रमा शान्ति त्यो भन्दा धेरै छ। ०1 मा, शान्ति

शालोम हो जसको अर्थ "पूर्णता, पूर्णता, जीवनको सद्भाव" हो। NT मा शान्तिको लागि ग्रीक शब्द eirene हो जसको अर्थ "आन्तरिक कल्याण" हो। ती सबैलाई एकसाथ राखेर, शान्तिलाई "आन्तरिक शान्त, बाहिरी अशान्ति वा विपत्तिको बीचमा पनि" भनेर परिभाषित गर्न सकिन्छ। शान्तिको आनन्द लिनु भनेको ईश्वर, आफू र अरूसँग मेलमिलाप हुनु हो।

यो जान्न महत्त्वपूर्ण छ कि बाइबलमा शान्तिले मेलमिलापको विचार बोकेको छ। यो युद्धविरामको घोषणा मात्र होइन सेनाको एकता हो। यो केवल बच्चाहरूको अगाडि झगडा होइन तर एक अर्कालाई माया गर्न थाल्छ। यो सडकमा कोलाहल बन्द गर्न ढोका बन्द गर्नु मात्र होइन तर तपाईंको आत्मामा भित्री शान्ति खोज्नु हो जुन उथलपुथलले घेरिएको छ। साँचो शान्ति तब आउँछ जब तपाईं र भगवान, अरू र तपाईंको आफ्नै बीचमा मित्रता पुनः स्थापित हुन्छ।

साँचो शान्ति तब हुन्छ जब प्रेमले घृणाको ठाउँ लिन्छ। घृणा र द्वन्द्वलाई प्रेम र एकताले प्रतिस्थापन गर्ने काम शान्तिकर्ता हो।

येशू शान्ति कर्ताको हाम्रो उदाहरण हुनुहुन्छ

लगभग कुनै पनि पत्रिकाको दैनिक शीर्षकहरूले युद्ध, अपराध, हिंसा र घृणाको बारेमा बताउँछन्। यस्तो अन्याय र द्वन्द्वको बीचमा, के यो पृथ्वीमा शान्त आराम, शान्ति र शान्ति, सुरक्षा, एक साँचो स्वर्ग हो कि हुन सक्छ? यस्तो ठाउँ साँच्चै अवस्थित छ र, अझ राम्रो, सबैको लागि पहुँचयोग्य छ। यो ठाउँ ख्रीष्टमा छ र यो शान्ति सृष्टि गर्ने येशू आफै हुनुहुन्छ। वास्तवमा, येशू हाम्रो शान्ति हुनुहुन्छ। यस विवादमा परेको, युद्धग्रस्त संसारमा, परमेश्वरले "पृथ्वीमा शान्ति, मानिसहरूको लागि राम्रो इच्छा" को आफ्नो व्यक्तिगत, दृश्य प्रतिनिधि पठाउनुभयो।

यशैयाले येशूको बारेमा भविष्यवाणी गरे: "हाम्रो लागि एउटा बच्चा जन्मिएको छ, हामीलाई एक पुत्र दिइएको छ; र सरकार उहाँको काँधमा हुनेछ। र उहाँको नाउँ अद्भुत, सल्लाहकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्त पिता, शान्तिका राजकुमार भनिनेछ। उहाँको शासन र शान्तिको वृद्धिको अन्त्य हुनेछैन, दाऊदको सिंहासनमा र उहाँको राज्यमाथि, यसलाई आदेश दिन र स्थापना गर्नत्यो समय देखि अगाडी, सदाको लागि पनि न्याय र न्याय संग। सेनाहरूका परमप्रभुको जोशले यो गर्नेछ।" (यशैया ९:६, ७)

यसले हामीलाई पृथ्वीमा मानिसहरूका बीचमा शान्ति स्थापना गर्ने परमेश्वरको महान् योजना बुझ्न मद्दत गर्छ। परमेश्वरको योजनालाई "रहस्य" र "परमेश्वरको अनन्त उद्देश्य" भनिन्छ। यो येशू ख्रीष्ट राजा मार्फत शान्ति, प्रेम र धार्मिकताको राज्यमा सबै प्रकारका मानिसहरूलाई एकताबद्ध गर्नु भन्दा कम गर्नु हो। यशैया ११:१-१० ले यो राज्य स्थापना हुनुभन्दा ६५० वर्ष अघि वर्णन गरेको छ। उहाँले सांकेतिक शब्दहरू प्रयोग गर्नुभयो: "... ब्वाँसो पनि थुमासँग बस्नेछ ... गाई र भालुहरू चर्नेछन्; तिनीहरूका बच्चाहरू सँगै सुत्नेछन् ... तिनीहरूले मेरो सबै पवित्र पहाडमा हानि वा विनाश गर्नेछैनन्, किनकि पृथ्वी भरिनेछ। पानीले समुद्रले ढाकेझैं परमप्रभुको ज्ञानको। "जसले प्रकृतिले एक अर्कालाई मार्ने र निलाउनेहरू हानिरहित, मायालु प्राणीहरूमा परिणत हुन्छन्। मानिसहरूले प्रभुलाई चिनेपछि मात्रै कसरी साँचो शान्ति सम्भव छ भनेर के तपाईंले देख्नुहुन्छ? यहींबाट "येशू शान्तिका राजकुमार" आउनुहुन्छ। यसैले ख्रीष्ट र उहाँको जीवनलाई जान्नु हाम्रो लागि अति आवश्यक छ।

एफिसी २:११-१६ ले देखाउँछ कि येशू कसरी महान् शान्तिकर्ता हुनुहुन्छ। यो खण्ड पदनुहोस् र हेर्नुहोस् कि कसरी उहाँले यहूदी र अन्यजातिहरूलाई एउटै शरीरमा अलग गर्ने शत्रुतालाई नष्ट गर्नुभयो। यी प्राकृतिक शत्रुहरूमाथि येशूको प्रभाव अद्भुत थियो। मानिसहरूविभिन्न संस्कृति, भाषा, जाति, धर्म, रीतिरिवाज, आदि को, जो युद्ध पछि युद्धले भरिएको शताब्दीयौंको इतिहास थियो - येशूले तिनीहरूलाई प्यारा दाजुभाइ बनाइदिनुभयो। उनले शान्ति स्थापना गर्न प्रयोग गरेको उपकरण कलभरीको क्रस थियो। दर्शन मरुभूमिमा हिँडिरहेको येशूको हो। उसको अगाडि सबै मरेको र खैरो छ। तर उहाँ हिँड्नुहुन्छ र जहाँ उहाँ जानुहुन्छ, उहाँले प्रेम, शान्ति र सद्भाव छोड्नुहुन्छ। मरुभूमि जीवनमा आउँछ र सुन्दर, रमणीय बगैँचामा परिणत हुन्छ: चराहरू गाउँछन्, फूलहरू फुल्छन्, पानी बग्छन्, हरियो चरनहरू। वास्तवमा, येशूले के गर्नुभयो, तर आध्यात्मिक रूपमा।

येशूले सबैभन्दा खराब पापीलाई अँगालो हाल्नु भयो, सबैभन्दा खराब कुष्ठरोगीलाई छुनुभयो, सबैभन्दा घिनलाग्दो वेश्यालाई शुद्ध गर्नुभयो, सबै प्रकारका मानिसहरूलाई लिनुभयो र तिनीहरूलाई परमेश्वरको एउटा सुन्दर परिवारमा सामेल गर्नुभयो। उहाँले उच्च मूल्य तिर्नु भयो तर आफ्नो जीवनमा एक प्राथमिकताको रूपमा शान्ति निर्माताको रूपमा आफ्नो मिशन देखे।

व्यक्तिगत आवेदन

एक शान्तिकर्ताको काम भनेको मानिसहरूलाई परमेश्वरमा, अन्य मानिसहरूसँग र तिनीहरूको आफ्नैसँग मेलमिलाप गराउनु हो। जब येशूले यी शब्दहरू भन्नुभयो, संसार विभाजित भयो। एउटा जातिले अर्को जातिलाई घृणा गर्‍यो, एउटा राष्ट्रले अर्को जातिलाई घृणा गर्‍यो, र एउटा धर्मका मानिसहरूले अर्को धर्मलाई घृणा गर्थे। यसको एउटा उदाहरण यहूदी र अन्यजातिहरू बीचको भावना हो। यहूदी मानिसले

अन्यजाति, दास वा स्त्री नभएकोमा परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए। उसले आधा-नस्ल सामरीहरूलाई घृणा गर्यो, सम्पर्कबाट बच्नको लागि आफ्नो बाटोबाट धेरै माइल हिँड्ने बिन्दुसम्म।

आज, यो गौरा र कालो, धनी र गरीब, विद्वान र अशिक्षित, उत्तर र दक्षिण, समाजवादी र पूँजीवादी, उदार र रूढ़िवादी, इस्लामिक र यहूदी हो। मानव स्वभाव परिवर्तन भएको छैन। ईसाईहरू शान्तिको साधन हुनुपर्दछ, सबै समूहका मानिसहरू बीच शान्ति स्थापना गर्ने परमेश्वरको योजनाको सेवा गर्दै। दुःखको कुरा, आफूलाई ख्रीष्टियान बनाउने कोही-कोहीले शान्ति कायम गर्नुको सट्टा अक्सर कलह र विभाजन रोप्छन्। ख्रीष्टको राज्यको बृद्धिको विपरित यो अवस्थाको लागि हामी सबै लाज मान्नुपर्छ। शान्ति स्थापनामा आफ्नो जीवन समर्पण गरौं। यसरी हामी परमेश्वरका सन्तान हुनेछौं।

यहूदाद्वारा धोका दिएको रात, जब येशूले आफ्ना चेलाहरूको पक्षमा बुबालाई प्रार्थना गर्नुभयो, उहाँले सोध्नुभयो: "तिनीहरू सबै एक होऊन्, जसरी तपाईं, पिता, ममा हुनुहुन्छ, र म तपाईंमा हुनुहुन्छ; ताकि तिनीहरू पनि हुन सकून्। हामीमा एक हो, ताकि संसारले विश्वास गरोस् कि तपाईंले मलाई पठाउनुभयो" (यूहन्ना 17:21)। तैपनि आज जब अविश्वासीहरूले विभिन्न सम्प्रदायहरूको भीडलाई देख्छन्, प्रत्येकले आफूले येशूलाई पछ्याइरहेको दाबी गर्छन्, धेरैले उनीहरूको सन्देश सुन्न वास्ता नगर्नु कुनै अचम्मको कुरा होइन। यो दुखद अवस्था "क्रिस्चियन" ले "क्रिस्चियन" लाई मार्ने इतिहासको बेटुका चरम सीमामा पनि पुगेको छ। यो पर्याप्त! शान्तिकर्ताले शान्तिको लागि लड्छ, रक्षा गर्छ र शान्तिलाई बढावा दिन्छ र विभाजन होइन। ख्रीष्टका अनुयायीहरूलाई शान्ति सिर्जना गर्ने काम दिइएको थियो; त्यो हो, मानिसहरूलाई एकअर्कासँग मेलमिलापमा ल्याउने। "अब सबै कुरा परमेश्वरका हुन्, जसले हामीलाई येशू ख्रीष्टद्वारा आफैँमा मिलाप गराउनुभएको छ, र हामीलाई मेलमिलापको सेवकाई दिनुभएको छ, अर्थात्, परमेश्वरले ख्रीष्टमा संसारलाई आफूसँग मिलाप गराउनुहुन्थ्यो, तिनीहरूको अपराधलाई तिनीहरूमाथि दोष लगाउनुभएन, र हामीलाई मेलमिलापको वचन सुम्पनुभएको छ। अब त्यसोभए, हामी ख्रीष्टका लागि राजदूतहरू हौं, जस्तो कि परमेश्वरले हामीलाई बिन्ती गरिरहनुभएको छ: हामी तपाईंलाई ख्रीष्टको तर्फबाट बिन्ती गर्दछौं, परमेश्वरसँग मेलमिलाप गर। किनकि हामीले उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं भनेर पाप नजात्रेलाई उहाँले हाम्रा लागि पाप बनाउनुभयो" (२ कोरिन्थी ५:१८-२०)। हामी तपाईंलाई ख्रीष्टको तर्फबाट बिन्ती गर्दछौं, परमेश्वरसँग मेलमिलाप गर। किनकि हामीले उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं भनेर पाप नजात्रेलाई उहाँले हाम्रा लागि पाप बनाउनुभयो" (२ कोरिन्थी ५:१८-२०)। हामी तपाईंलाई ख्रीष्टको तर्फबाट बिन्ती गर्दछौं, परमेश्वरसँग मेलमिलाप गर। किनकि हामीले उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं भनेर पाप नजात्रेलाई उहाँले हाम्रा लागि पाप बनाउनुभयो" (२ कोरिन्थी ५:१८-२०)।

शान्तिकर्ता हुनु भनेको सुसमाचार प्रचार गर्नु, परमेश्वरको प्रेम र येशू ख्रीष्टको बलिदानद्वारा पापको क्षमाको सुसमाचार सुनाउनु हो। पारिवारिक कलह, जातीय कलह र नागरिक द्वन्द्वको समाधान सुसमाचार हो। दुई जना मानिसहरू एकअर्काको संगतिमा हुँदा मात्र भगवान संग संगतिमा आउँछन्। शान्ति राजनीतिक दल, आर्थिक प्रणाली, राष्ट्रिय झण्डा वा संयुक्त राष्ट्र संघले आउँदैन। शान्ति ल्याउने येशू हुनुहुन्छ (यूहन्ना १४:२७)। हाम्रो काम येशूले दिनुभएको शान्ति फैलाउनु हो। यो हामी सबैको लागि काम हो।

जसरी येशूले आफ्नो जीवन शान्ति स्थापनाको लागि समर्पण गर्नुभयो, हामीले आफ्नो जीवन संसारमा शान्ति ल्याउनको लागि समर्पण गर्नुपर्छ, तर शान्ति जुन सत्य र अनन्त हो, मानिसहरूले येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरसँग मेलमिलाप गरे।

आत्म-परीक्षण:

शान्ति निर्माणको आफ्नै स्तर मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

१. के तपाईं परमेश्वरसँग शान्तिमा हुनुहुन्छ?
२. के तपाईं आफैँसँग शान्तिमा हुनुहुन्छ?
३. के तपाईं आफ्नो छिमेकीसँग शान्तिमा बस्नुहुन्छ?
४. के तपाईं धार्मिक विभाजन - सम्प्रदायमा भाग लिनुहुन्छ वा प्रवर्द्धन गर्नुहुन्छ?
५. के तपाईंले हालै कसैसँग सुसमाचार साझा गर्नुभएको छ?
६. के तपाईंलाई मानिसहरू झगडा भएको देखेर आनन्द लाग्छ?
७. जब कोही तपाईंसँग रिसाएको छ के तपाईं समस्या समाधान गर्न प्रयास गर्न तिनीहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ?
८. जब तपाईं झगडा गरिरहेका मानिसहरूलाई मद्दत गर्न खोज्नुहुन्छ, के तपाईंले तिनीहरूलाई ख्रीष्टको उल्लेख गर्नुहुन्छ?
९. समस्या समाधान गर्न पहल गर्नुहुन्छ?
१०. के तपाईंले कहिल्यै कसैलाई ख्रीष्टमा उपलब्ध शान्ति पाउन मद्दत गर्नुभएको छ?

अध्याय ८

येशू: विश्वासी (मत्ती 5:10)

विश्वासयोग्यता: यो के हो?

एक व्यक्तिको वास्तविक चरित्र सबैभन्दा स्पष्ट रूपमा प्रकट हुन्छ जब त्यो व्यक्तिले जीवनको दबाव महसुस गरिरहेको हुन्छ। जब सबै कुरा रमाइलो र सजिलो हुन्छ, चिडचिडाहट, अपमान र चोटबाट मुक्त हुन्छ, यो राम्रो र दयालु, धैर्य र सहमत हुन धेरै गाह्रो छैन। तर सतावट, पीडा, रोग, आलोचना र अस्वीकृतिको बीचमा मानिसको वास्तविक रंग सतहमा आउँछ। यी क्षणहरूमा कोही अन्धकारमा उज्यालोको रूपमा देखा पर्दछन् र कोही त्यो अन्धकारमा मिसिन्छन्। यो क्षणहरूमा हो कि कोहीले हार मान्छन् र कोही जान्छ।

यदि तपाईंले येशूलाई पछ्याउन सबै छोडनुभयो भने, अरूलाई मद्दत गर्ने प्रयास गर्नुहोस् र आफूलाई पूर्ण रूपमा परमेश्वरमा समर्पण गर्नुभयो, तर त्यसपछि केही ठूलो नोक्सान भयो, तपाईं सोच प्रलोभनमा पर्न सक्नुहुन्छ, "परमेश्वरको सेवा गर्दा के राम्रो हुन्छ? के यो प्रयास गर्न लायक छ? राम्रो मान्छे?" वा "मैले परमेश्वरलाई दिनु भन्दा पहिले मेरो जीवन राम्रो थियो।" तर यदि तपाईं त्यस्ता विचारहरूमा झुक्नु भयो भने के हराउछ? यो केवल यो हो: तपाईंमा परमेश्वर र उहाँका प्रतिज्ञाहरूमा विश्वास वा भरोसाको कमी छ। सत्य यो हो कि परमेश्वरले हामीलाई कहिल्यै प्रतिज्ञा गर्नुभएन। गुलाबको बगैचा। यसको विपरित, उहाँले हामीलाई शक्ति दिन उहाँ सधैं हामीसँग रहनुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गर्नुभयो र यदि हामी मृत्युसम्म वफादार रहौं भने, हामीले हाम्रो जंगली सपनाहरू भन्दा बाहिरको इनाम पाउनेछौं। तर त्यो इनाम पाउनको लागि वफादारी चाहिन्छ। हामीले हाम्रो जीवनमा प्राप्त गर्न आवश्यक पर्ने गुण भनेको परमेश्वर, ख्रीष्ट र हाम्रो आफ्नै विश्वासप्रतिको वफादारी हो।

"धन्य हो धार्मिकताको खातिर सताइएकाहरू, किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूको हो। धन्य हो तिमीहरू जब तिनीहरूले तिमीहरूलाई गाली गर्छन् र सताउँछन्, र मेरो खातिर तिमीहरूको विरुद्धमा सबै किसिमका दुष्ट कुराहरू झूटो बोल्छन्। रमाउनुहोस् र अत्यन्तै आनन्दित हुनुहोस्, किनकि स्वर्गमा तिमीहरूको इनाम ठूलो छ, किनकि तिमीहरूभन्दा अधिका अगमवक्ताहरूलाई तिनीहरूले सताए" (मत्ती ५:१०)। यहाँ देखेको जीवनको गुणस्तर, एक व्यक्तिले रमाइलोको साथ सतावटको प्रतिक्रियामा, ईश्वरको प्रतिज्ञाहरूमा विश्वास वा विश्वास हो।

येशू हाम्रो विश्वासयोग्यताको उदाहरण हुनुहुन्छ

येशू ख्रीष्ट हाम्रो विश्वासयोग्यताको उत्कृष्ट उदाहरण हुनुहुन्छ। शैतानले येशूमा आफ्नो सबैभन्दा ज्वलन्त डार्टहरू हाने। उहाँका शत्रुहरूले उहाँलाई मार्न खोजे। धार्मिक नेताहरूले उनलाई झूटो आरोप लगाए। उहाँका आफ्नै मानिसहरूले उहाँलाई अस्वीकार गरे। उहाँले यो पनि भन्न सक्नुहुन्थ्यो, "फ्यालहरूका प्वालहरू हुन्छन् र हावाका चराहरूको गुँड हुन्छ, तर मानिसको पुत्रको टाउको राख्ने ठाउँ छैन।" यशैया ५३:१-१२ का शब्दहरूले उहाँको पीडालाई वर्णन गर्दछ: "... हामीले उहाँलाई चाहनु पर्ने कुनै सुन्दरता छैन ... उहाँलाई मानिसहरूले तुच्छ र अस्वीकृत गर्नुभएको छ ... उहाँलाई घृणा गरिएको थियो, र हामीले उहाँको कदर गरेनौं ... उहाँले हाम्रा दुःखहरू बोक्नु भयो र हाम्रा दुःखहरू बोक्नु भयो ... पिडित, भगवान द्वारा प्रहार ... पीडा ... घायल ... चोट ... उत्पीडित ... जीवित देश बाट काटिएको ... "

यशैया ५०:६,७ बाट यी शब्दहरू पढ्दै गर्दा उसलाई कसरी यातना दिइयो, तुच्छ ठानियो र कुसमा कीला ठोकियो, "मलाई प्रहार गर्नेहरूलाई मैले मेरो पीठ दिएँ, र दाही निकाल्नेहरूलाई मेरो गाला दिएँ; मैले गरेँ। मेरो अनुहार लाज र थुकनेबाट लुकाउनु हुँदैन। किनभने परमप्रभु परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुहुनेछ; निश्चय नै परमप्रभु परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नुहुनेछ।" के तपाईं देख्न सुरु गर्न सक्नुहुन्छ कि कसरी एक व्यक्तिले साँच्चै पिट्न सक्छ र अझै पनि परमेश्वरमा भरोसा गर्न सक्छ? येशूले त्यसो गर्नुभयो। हामी पनि सक्छौं, परमेश्वरको मायालु अनुग्रहले, यदि हामी हाम्रो विश्वासमा अडिग रहौं भने।

येशू कमजोर वा रक्षाहीन हुनुहुन्थ्यो। उहाँले सबैलाई चिन्हहरू र आश्चर्यकर्महरू देखाउनुभएको थियो ताकि तिनीहरूले उहाँको शक्ति देख्न सकून्। उहाँ हाम्रो सट्टामा दुःख भोग्न आउनुभयो त्यसैले उसले दुष्ट मानिसहरूका पट्टीहरू र आफ्नो अनुहार अपमानको थूक र क्रूरताको मुट्टीमा आफ्नो पीठ प्रस्ताव गर्यो। परमेश्वरका पुत्रलाई लाज लागेनअपमान। हामीयी सबैमा देख्न सकिन्छ कि कसरी वफादारता सतावटसँग धेरै नजिक छ। यातनाको निशाना बनेर पनि, उहाँ आफ्नो मिशनलाई अन्तसम्म पूरा गर्न कटिबद्ध हुनुहुन्थ्यो। सबै कुरामा, येशू पिताप्रति विश्वासी रहनुभयो र त्यसैले बुबाले उहाँको बारेमा भन्नुभयो "यो मेरो प्यारो छोरा हो, जसमा म खुसी छु। उहाँलाई सुन्नुहोस्!" (मत्ती १७:५)

गिरफ्तार गरियो र यातना दिइयो, येशू पछाडि फर्कनुभएन। आफ्ना नजिकका साथीहरूले छोडेपछि उनी फर्किएनन्। के यो ख्रीष्टमा आत्मसमर्पण गर्न सार्थक छ? जवाफ एक गजबको छ "हो!" हामी कमजोर र कमजोर हुन सक्छौं तर येशू उहाँलाई पछ्याउन चाहनेहरूप्रति वफादार हुनुहुन्छ। यस जीवनका दुःखहरू भविष्यको महिमासँग तुलना गर्दै नजुन परमेश्वरले उहाँप्रति विश्वास गर्नेहरूलाई दिनुहुनेछ।

व्यक्तिगत आवेदन

सतावट आजकल हामीलाई विभिन्न रूपहरूमा आउन सक्छ। यो हिंसा, सामाजिक अस्वीकृति, आलोचना, उपहास वा सम्पत्ति वा जीविकोपार्जनको हानि हुन सक्छ। आदिम चर्चमा, यो धेरै कठोर थियो। धेरै ख्रीष्टियनहरूले आफ्नो स्वामित्वमा रहेको सबै गुमाए। हिब्रू 10: 32-34 यस विषयमा धेरै शिक्षाप्रद छ: "तर पहिलेका दिनहरू सम्झनुहोस्, जसमा तपाईं उज्यालो भएपछि, तपाईंले दुःखकष्टहरूसँग ठूलो सङ्घर्ष सहनुभयो: आंशिक रूपमा जब तपाईं निन्दा र सङ्घर्ष दुवैद्वारा तमाशा बनाइनुभयो, र आंशिक रूपमा। जतिबेला तिमीहरू त्यस्ता व्यवहार गर्नेहरूका साथी बन्यौ; किनकि तिमीहरूले मेरो साङ्गलोमा बाँधेर ममाथि दयालु थियो, र तिमीहरूका लागि स्वर्गमा अझ राम्रो र चिरस्थायी सम्पत्ति छ भनी थाहा पाएर खुशीसाथ तिम्रा सामानहरू लुट्ने कुरा स्वीकार्यौ। तिम्रो आत्मविश्वास, जसको ठूलो इनाम छ, किनकि तिमीलाई सहनशीलता चाहिन्छ, ताकि तपाईंले परमेश्वरको इच्छा पूरा गरिसकेपछि, तपाईंले यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्न सक्नुहुन्छ: 'अझै धेरै समयको लागि, र जो आउँदै हुनुहुन्छ, उहाँ आउनुहुनेछ र ढिलो गर्नुहुनेछैन। अब धर्मीहरू विश्वासद्वारा बाँच्नेछन्। तर यदि कसैले पछि हट्यो भने, मेरो आत्माले उसलाई खुशी पाउँदैन।' तर हामी विनाशतिर फर्कनेहरूका होइनौं, तर आत्माको उद्धारमा विश्वास गर्नेहरूका हौं।"

उनीहरूलाई जेलमा हालियो। कसै-कसैलाई रोमी सिपाहीहरूले टारको लेप लगाइदिने, पोष्टहरूमा बाँधेर सम्राट नीरोको शाही बगैँचाहरू उज्यालो बनाउन जिउँदै जलाइने। कसै-कसैलाई विषालु सर्पहरूसहित ठूला-ठूला बोराहरूमा प्याँकियो, सिंहको ओडारमा फालियो वा घोडाहरूले दुई भागमा प्याँकियो। "येशू मेरो प्रभु हुनुहुन्छ" भनेर स्वीकार गर्दै हजारौं मरे। तिनीहरू सतावटमा वफादार थिए।

जब तपाईंलाई सताइन्छ, त्यहाँ प्रतिक्रिया गर्ने धेरै राम्रा तरिकाहरू छन्:

1. कहिलेकाहीँ, यो टाढा हिँड्नु राम्रो छ। येशूले गर्नुभयो (मत्ती १२:१४, १५)।
२. असल गर्न सधैं उपयुक्त हुन्छ (प्रेरित ५:२८, २९, ४०-४२)।
३. कहिल्यै बदला नखोज (रोमी 12:19)।
४. सकारात्मक हुनुहोस् र आफ्ना शत्रुहरूलाई राम्रो गर्नुहोस् (रोमी 12:20)।
५. धार्मिकताको मार्गमा हिँडिरहनुहोस्, परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्नुहोस्। "मृत्यु सम्म विश्वासयोग्य रहो" (प्रकाश ३:१०)।
६. जान्नुहोस् कि परमेश्वरले तपाईंलाई इनाम दिनुहुनेछ (मत्ती 5:10-12)।

आत्म-परीक्षण:

आफ्नो विश्वासको स्तर मापन गर्न यी प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्:

१. के तपाईंलाई क्रिस्चियन भएको कारणले कहिल्यै सताइएको छ र तपाईंले गुनासो र गनगन गरेर प्रतिक्रिया दिनुभएको छ?
२. मानिसहरूले तपाईंको खिल्ली उडाउनेछन् भन्ने डरले गर्दा के तपाईं ख्रीष्टलाई अरूसँग बाँड्नबाट टाढा हुनुहुन्छ?
३. के तपाईं आफ्ना शत्रुहरूको लागि प्रार्थना गर्नुहुन्छ?
४. के तपाईंलाई अरूले सकारात्मक वा नकारात्मक व्यक्ति, आशावादी वा निराशावादीको रूपमा हेर्छन्?
५. अरूले सहमत नभएको वा तपाईंले गरिरहनुभएको कुराको कदर नगर्दा के तपाईंले केही असल काम गर्न छोड्नुहुन्छ?
६. के तपाईं आफ्नो सतावट गर्नेहरू विरुद्ध बदला लिन चाहनुहुन्छ?
७. तपाईंको सताउनेहरू बन्न सक्ने सम्भावना छ क्रिस्चियनहरू र मुक्ति प्राप्त गर्दा तपाईंलाई खुसी बनाउँछ?
८. के तपाईं संसार भन्दा फरक हुन लाज मान्नुहुन्छ?
९. के तपाईंले कहिले सोच्नुहुन्छ कि तपाईंले अन्याय भोग्दै हुनुहुन्छ भनेर परमेश्वरले वास्ता गर्नुहुन्छ?
१०. के तपाईं तपाईंलाई माया नगर्ने मानिसहरूलाई प्रेम गर्न सक्नुहुन्छ?

निष्कर्ष

बाइबलमा प्रकट भएको सबैभन्दा गहिरो सत्य मध्ये एउटा यो हो कि नाजरथका येशू 2,000 वर्ष पहिले बेथलेहेममा जन्मनुभएको थियो, वास्तवमा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो र हुनुहुन्छ। जब उहाँ जन्मनुभएको थियो यो एक कन्याको लागि थियो र उनको गर्भधान घोषणा गर्ने स्वर्गदूतले भने कि उहाँलाई इममानुएल भनिनेछ, जसको अर्थ, "परमेश्वर हामीसँग"। संसारमा उहाँको प्रवेशको बारेमा यो लेखिएको थियो: "आदिमा वचन थियो, र वचन परमेश्वरसँग थियो, र वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो ... र वचन देहधारी भयो र हाम्रो बीचमा बास गर्नुभयो, र हामीले उहाँको महिमा, महिमा देख्यौं। पिताको एकमात्र जन्मेको, अनुग्रह र सत्यताले भरिएको।" (१ यूहन्ना १:१, १४) जब फिलिपले उहाँलाई "प्रभु, हामीलाई बुबा देखाउनुहोस्" सोध्नुभयो, येशूले जवाफ दिनुभयो: "के म तपाईंसँग यति लामो समयसम्म छु, तर पनि तपाईंले मलाई चिन्नुभएको छैन, फिलिप? जसले मलाई देखेको छ। बाबालाई देखे।" निस्सन्देह, हामी हाम्रो कमजोर र विनम्र अवस्थालाई मानिसको रूपमा चित्र सक्छौं, तर परमेश्वरले हामीलाई यति ठूलो मूल्यवान ठान्नुभयो कि उहाँले हामीलाई भेट्नुभयो! के तपाईं भगवानलाई हेर्न चाहनुहुन्छ? येशूलाई हेर्नुहोस्! येशू परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो जो हामीसँग धेरै व्यक्तिगत र सान्त्वनादायी तरिकामा आउनुभयो।

तर येशू जानुभयो। के यो हुन सकछ कि भगवान अझै हामी संग हुनुहुन्छ? बाइबल जवाफ स्पष्ट छ - हो! तर कसरी? यो उहाँको आत्माद्वारा हो। यूहन्ना 14 बाट येशूका शब्दहरू सुन्नुहोस्: "र म पितालाई प्रार्थना गर्नेछु, र उहाँले तपाईंलाई अर्को सहायक दिनुहुनेछ, ताकि उहाँ सधैंभरि तपाईंसँग रहनुहुनेछ; सत्यको आत्मा ... तपाईंले उहाँलाई चिनुहुन्छ, किनकि उहाँ तपाईंसँग वास गर्नुहुन्छ र हुनेछ। तिमीमा।" "यदि कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने, उसले मेरो वचन पालन गर्नेछ; र मेरो पिताले उसलाई प्रेम गर्नुहुनेछ, र हामी उहाँकहाँ आउनेछौं र उहाँसँग हाम्रो घर बनाउनेछौं।"

निष्कर्ष अपरिहार्य छ। परमेश्वर हाम्रा सृष्टिकर्ताले हामीलाई यति धेरै सोचुभयो कि उहाँ हामीलाई मद्दत गर्न मानव रूपमा पृथ्वीमा आउनुभयो। हामीले उहाँलाई नासरतको येशू भन्यौं। उहाँ यहाँ आफ्नो मिशन पूरा गरेर स्वर्गमा फर्कनुभयो तर हामीलाई मद्दत गर्न पवित्र आत्मा पठाउनुभयो। र त्यसैले आज, भगवान पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा हामी भित्र आफ्नो घर बनाउन चाहनुहुन्छ। तिनीहरू व्यक्तिगत रूपमा तपाईंमा बस्न चाहन्छन्। हामी उनीहरूको जीवनमा सहभागी भएको चाहन्छौं।

ख्रीष्टको जीवन त्यो जीवन हो जुन येशूले जिउनुभयो र हामीले चाहेको खण्डमा उहाँको सहायताले बाँच्न सक्ने किसिमको जीवन हो। यदि हामी त्यो जीवन जिउन चाहन्छौं भने, हामीले उहाँलाई हेर्नुपर्छ। हिब्रू १२:१-२ पढ्नुहोस्: "... क्रुसलाई सहनुहुने येशूलाई हेर्दै, हाम्रो सामु राखिएको दौडमा धैर्यताका साथ दौडनुहोस्, हाम्रो विश्वासको लेखक र समाप्तिकर्ता येशूलाई हेर्दै..." येशूले आध्यात्मिक जीवन सुरु गर्नुभयो। हामी र उसले यसलाई पूरा गर्नेछ। उहाँ पछ्याउने हाम्रो उदाहरण हुनुहुन्छ, हामी थाकेको बेला हाम्रो शक्ति, हाम्रो कोचले हामीलाई हौसला दिनुहुन्छ र हाम्रो उद्धारकर्ताले हामीलाई अन्तिम रेखामा उहाँको काखमा स्वागत गर्नुहुन्छ।

उहाँको विरुद्धमा रहेका सबैलाई विचार गर्नुहोस् र उहाँको पिताको इच्छा पूरा गर्न उहाँले तिर्नुभएको मूल्यलाई विचार गर्नुहोस्। हेर्नुहोस् कसरी परमेश्वरले क्रुस, कष्ट र मृत्यु मार्फत महानता ल्याउनुभयो। जब तपाईं तपाईंको आफ्नै पीडाको बारेमा सोचुहुन्छ, तपाईंले भोग्नु भएको दुर्व्यवहार, तपाईं कसरी प्रयोग र दुर्व्यवहार गरियो र यो कति भयानक छ - यो कुनै अचम्मको कुरा हो कि तपाईं यसको सामना गर्न सक्नुहुन्न - ... क्रुसमा हेर्नुहोस् र मानिसलाई नग्नता हेर्नुहोस्। र सबैलाई हेर्न र हाँसको लागि त्यहाँ राखियो।

जब तपाईं जीवनको असमानताहरू बारे सोचुहुन्छ, तपाईंसँग व्यवहार गरिएको कार्डहरूको अन्याय र तपाईं अर्को "कसैले कसैलाई गलत गीत गाउन" जस्तो महसुस गर्नुहुन्छ ... क्रुसमा हेर्नुहोस् र हाम्रो अधर्मको लागि कोर्ला लगाइएकालाई हेर्नुहोस्।

जब तपाईं आफूले थाहा पाएको अस्वीकृतिबाट डंकाउनुहुन्छ, "नचाहेको" वा तपाईंको प्रेमलाई अस्वीकार गरेको पीडा ... क्रुसमा हेर्नुहोस् र घृणित र अस्वीकृत भएको घाइते व्यक्तिबाट प्रेम बगिरहेको हेर्नुहोस्। जब तपाईं डराउनुहुन्छ, जब भगवान मौन हुनुहुन्छ, जब जीवनले तपाईंलाई थपड दिन्छ र काँडाहरू गहिरो खन्नेछन्, जब तपाईंले आफ्नो उत्कृष्ट दिनुभएको छ तर तपाईंको उत्कृष्ट पर्याप्त छैन ... क्रुसमा हेर्नुहोस्!

जब तपाईंको शरीर पीडाले भरिएको हुन्छ, तपाईंको पापको दोष सधैं तपाईंको अगाडि हुन्छ र तपाईंले सोचुहुन्छ कि तपाईं अगाडि बढ्न सक्नुहुन्न र तपाईं छोड्न वा सम्झौता गर्न चाहनुहुन्छ ... क्रुसमा हेर्नुहोस्! येशूलाई हेर्नुहोस्। उसले गर्यो! उसले जित्यो! उसले तपाईंलाई पनि देख्न सक्छ!

के तपाईं एक सुन्दर जवान राजकुमार को बारे मा परी कथा याद छ जो एक कुरूप पुरानो टोड मा रूपान्तरण भएको थियो? कुनै सुन्दर राजकुमारीले चुम्बन नगरेसम्म उहाँ सधैं त्यही रूपमा रहनुहुन्थ्यो। उनले आफ्ना दिनहरू अँध्यारो पोखरीमा बिताए, उदास र निराश। स्वतन्त्रताको के आशा थियो? उसको ठूला आँखाहरू फुलेका थिए, उसको छाला नराम्रो, चिल्लो र चाउरी परेको थियो, उसको शरीर अचम्मको रूपमा हिर्केको थियो र उसको मुख सधैं टपकिरहेको र्यालले भिजेको थियो। कसले उसलाई चुम्बन गर्न चाहन्छ? पक्कै पनि सुन्दर राजकुमारी होइन!

तर, एक दिन एउटी राजकुमारी पोखरीमा आइन्। परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको सबै कुरामा सुन्दरता देखेर उनी प्रेम र आनन्दले भरिपूर्ण थिइन्। उनले पुरानो टोडको जासुसी गरिन् तर उसलाई घृणित लागेन। वास्तवमा, उनले उसलाई उठाइन्, उनको पुरानो दुखी आँखामा हेरे र उनको टाउकोमा चुम्बन लगाइन्। तुरुन्तै उनी सुन्दर राजकुमारमा पुनर्स्थापित भए। तिनीहरू प्रेममा परे, विवाह गरे र पछि पनि खुसीसाथ बाँचे। निस्सन्देह, त्यो केवल एक दंतकथा हो, तर वास्तविक जीवनमा, यो ख्रीष्टको जीवनको कथा हो। पृथ्वीमा छँदा येशू यहूदिया, सामरिया र गालीलभरि "भ्यागुताहरूलाई चुम्बन गर्दै" घुम्नुभयो। उसले छोयो। उहाँले पढाउनुभयो। उहाँले निको गर्नुभयो। उहाँले ... हराएका मानिसहरूलाई रूपान्तरण गर्नुभयो ... जकैयस जस्तै कर सङ्कलनकर्ता। चर्चबाट निकालिएको, कब्जा गरिएको देशमा देशद्रोहीको रूपमा चिनाइयो, "पापी" को नाममा सदाको लागि जोडिएको, उहाँ यति छोटो हुनुहुन्थ्यो कि उहाँ येशूको एक झलक पाउनको लागि गुलरको रूखमा चढ्नुभयो। येशू रूखमा रोकिनुभयो र आफैलाई खाजाको लागि जकैको घरमा निम्तो दिनुभयो र दिन समाप्त हुनु अघि, येशूले त्यो सानो "टोड" लाई राजकुमारमा रूपान्तरण गर्नुभयो।

बारम्बार कथा उस्तै थियो । ख्रीष्टले बहिष्कृतहरूलाई स्वीकार गर्नुभयो, कमजोरहरूलाई बल दिनुभयो, अपमानजनकहरूलाई प्रेम गर्नुभयो, र असफलहरूलाई दोस्रो मौका दिनुभयो। वास्तवमा, येशूले मलाई चुम्बन नगरुन्जेल म पनि कुरूप बुढो टोड थिएँ। तिम्रो के छ? के तपाईं ख्रीष्टको स्वरूपमा परिणत भएर "ख्रीष्टको जीवन" जिउन चाहनुहुन्छ? यी सबै पाठको बारेमा यही हो।

मत्ती 5 मा, येशूले हामीलाई आत्म-चित्रको मात्रा दिनुहुन्छ। यी गुणहरू प्रत्येक क्रिश्चियनमा हुनुपर्छ र हुन सक्छ: नम्रता, करुणा, नम्रता, धार्मिकता, दया, शान्ति निर्माण र विश्वासयोग्यता। यो तपाईंको व्यक्तिगत प्राथमिकता वा झुकाव अनुसार छनोट गर्न र छनोट गर्न सक्ने सूची होइन। यो एउटा बुफे रेस्टुरेन्ट जस्तो होइन जसमा खानेकुराले भरिएको टेबल हुन्छ र मानिसहरूले आफूले चाहेको मात्र रोज्छन्: "हेर, म दयालु, शान्त र नम्र हुन चाहन्छु, तर मलाई नम्र, शुद्ध वा धर्मी हुन मन पर्दैन।" यो एक ईसाई को एक पूर्ण तस्वीर हो। उसले यसो भन्दैन: "पॉल, तिमी नम्र बन; मेरी, तिमी शुद्ध हो; फ्रेड, तिमी धर्मी र अत्रा, तिमी विश्वासयोग्य बन।" यसको विपरित, प्रत्येक क्रिश्चियनमा यी सबै गुणहरू हुनुपर्छ र तपाईंको अनुमति र सहयोगले आत्माको ती सबै तपाईंमा उत्पादन गर्न सक्नुहुन्छ। यो पनि हेर्नुहोस् कि हामीले के गछौं भन्नेमा धेरै जोड छैन तर हामी कस्तो छौं (हाम्रो चरित्र)। त्यो किनभने, जब हामी भित्रबाट सही मान्छे हुन्छौं, हामीले गर्नुपर्ने कामहरू पूरा गर्नेछौं। "हुनु" अघि "गर्नु।"

अब यो अभ्यास गर्नुहोस्

पछिल्ला केही हप्ताहरूमा तपाईंको क्रिश्चियन जीवनका यी क्षेत्रहरूमा तपाईंको व्यक्तिगत प्रगतिको सारांश लेख्नुहोस्:

1. नम्रता
2. करुणा
3. नम्रता
4. धार्मिकता
५. दया
6. शुद्धता
7. शान्ति स्थापना
8. विश्वासयोग्यता

परिशिष्ट 1: गृहकार्य असाइनमेन्टहरू

येशु ख्रीष्टको जीवनमा पाइने गुणहरूलाई व्यवहारमा उतार्न मद्दत गर्न यहाँ केही गृहकार्य अभ्यासहरू छन्:

1. फोहोर, दलित व्यक्तिलाई ठूलो अंगालो दिनुहोस्।
2. घर वरिपरि केहि काम गर्नुहोस् जुन तपाईं सामान्यतया गर्नुहुन्न।
3. 15 मिनेटको लागि बच्चाको कुराकानी सुन्नुहोस्।
4. 10 चीजहरूको सूची बनाउनुहोस् जसमा तपाईं भगवानमा निर्भर हुनुहुन्छ
5. दिनको अन्त्यमा, तपाईंले त्यो दिन गल्ती गर्नुभएको 10 चीजहरूको सूची बनाउनुहोस्।
6. राती बाहिर बसेर, तपाईंलाई थाहा नभएका १० कुराहरूको सूची बनाउनुहोस्।
7. तपाईंले यो गर्नुभयो भनेर कसैलाई थाहा नदिई परोपकारको राम्रो काम गर्नुहोस्।
8. तपाईं भन्दा कम जात्रे कसैसँग मद्दतको लागि सोध्नुहोस्।
9. मुस्कुराउनुहोस् र सोध्नुहोस्, "तिमीलाई कस्तो छ?" तपाईंले नचिनेका 10 व्यक्तिहरूलाई र उनीहरूको जवाफ ध्यानपूर्वक सुन्नुहोस्।
10. आफूलाई बचाउने प्रयास नगरी तपाईंले प्राप्त गर्नुभएको आलोचना लेख्नुहोस्।
11. आफूलाई ध्यान नदिई 5 जना मानिसहरूको अनुहारमा घमण्ड गर्नुहोस्।
12. सहकर्मी वा साथीलाई कुनै न कुनै रूपमा तपाईंको आलोचना गर्न सोध्नुहोस् तर नगर्नुहोस् आलोचनाको जवाफ दिनुहोस् वा "धन्यवाद, मेरो साथी" भन्न बाहेक आफैलाई बचाउने प्रयास गर्नुहोस्।
13. अस्पतालको आकस्मिक कक्षमा एक घण्टा बसेर त्यहाँका जनताको पीडा नियाल्दै।
14. तपाईंसँग घरमा रहेका पत्रिकाहरू, भिडियोहरू र संगीत टेपहरू र सीडीहरू समीक्षा गर्नुहोस् र अशोभनीयहरूलाई जलाउनुहोस्।
15. तपाईंलाई थाहा छ कि केहि गलत वा अन्याय गरिरहेको व्यक्तिलाई हप्काउनुहोस् वा सुधार्नुहोस्।
16. एक असभ्य, चिडचिडा व्यक्तिकहाँ जानुहोस् र उसलाई सोध्नुहोस् कि ऊ कस्तो छ, उसलाई के चाहिन्छ, आदि।
17. तपाईंलाई पागल भएको व्यक्तिहरूको सूची बनाउनुहोस् र तिनीहरूमध्ये प्रत्येकको नाम लिएर प्रार्थना गर्नुहोस्।
18. एक वृद्ध, एकलो व्यक्तिलाई भेट्न जानुहोस्।
19. गरीब व्यक्तिलाई आफ्नो घरमा आफ्नो परिवारसँग खाना खान बोलाउनुहोस्।
20. येशु ख्रीष्टका 5 विशेषताहरूको सूची बनाउनुहोस् जुन तपाईंको जीवनमा सबैभन्दा कम छ।

परिशिष्ट २: सन्दर्भित धर्मशास्त्रहरू

भजनसंग्रह 51:17"परमेश्वरका बलिदानहरू टुक्रिएको आत्मा, टुटेको र पछुताएको हृदय हो; यी, हे परमेश्वर, तपाईंले घृणा गर्नुहुनेछैन।"

मत्ती ६:१"होशियार रहनुहोस् कि तपाईंले आफ्नो परोपकारी कामहरू मानिसहरूको सामु तिनीहरूले देख्न नपरोस्। अन्यथा, स्वर्गमा बस्नुहुने तपाईंको पिताबाट तपाईंलाई कुनै इनाम छैन।"

मत्ती ९:१३तर जानुहोस् र यसको अर्थ के हो सिक्नुहोस्: 'म दया चाहन्छु, बलिदान होइन।' किनकि म धर्महरूलाई बोलाउन आएको होइन, तर पापीहरूलाई पश्चात्ताप गर्न बोलाउन आएको हुँ।"

मत्ती ९:३५त्यसपछि येशूले सबै सहर र गाउँहरू घुम्नुभयो, तिनीहरूका सभाघरहरूमा शिक्षा दिनुभयो, राज्यको सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो, र मानिसहरूका बीचमा हुने हरेक रोग र हरेक रोग निको पार्नुभयो। 36 तर जब उहाँले भीडलाई देख्नुभयो, उहाँ तिनीहरूका लागि दयालु हुनुभयो, किनभने तिनीहरू गोठालो नभएका भेडाहरू जस्तै थाकेका र छरपस्ट भएका थिए।"

मत्ती 11:11"निश्चय नै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, नारीहरूबाट जन्मेकाहरूमध्ये बप्टिस्मा दिने यूहन्नाभन्दा ठूलो कोही बौरी उठेको छैन, तर जो स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा सानो छ, ऊ उहाँभन्दा ठूलो छ। स्वर्गको राज्यले हिंसा भोग्छ, र हिंस्रकहरूले यसलाई बलद्वारा लिन्छन्।"

मत्ती १२:१"त्यस बेला येशू विश्रामको दिनमा अन्नबारीहरू भएर जानुभयो। उहाँका चेलाहरू भोकाएका थिए, र अन्नको टुक्रा टिपेर खान थाले। 2 जब फरिसीहरूले यो देखे, तिनीहरूले उहाँलाई भने, "हेर्नुहोस्, तपाईंका चेलाहरूले यसो गरिरहेका छन्। शबाधमा के गर्नु उचित छैन!"

मत्ती 12:14तब फरिसीहरू बाहिर गए र उहाँलाई कसरी नाश गर्ने भनेर उहाँको विरुद्धमा षड्यन्त्र रचे। 15 तर जब येशूले यो थाहा पाउनुभयो, उहाँ त्यहाँबाट हट्नुभयो। अनि ठूलो भीडले उहाँको पछि लागे, र उहाँले ती सबैलाई निको पार्नुभयो।"

मत्ती १३:१त्यही दिन येशू घरबाट निस्कनुभयो र समुद्रको छेउमा बस्नुभयो। 2 अनि ठूलो भीड उहाँकहाँ भेला भए, ताकि उहाँ डुङ्गामा चढ्नुभयो र बस्नु भयो। सबै मानिसहरू किनारमा उभिए। 3 तब उहाँले दृष्टान्तहरूमा तिनीहरूलाई धेरै कुराहरू भन्नुभयो, "हेर, एक बीउ छर्ने बाहिर गयो। ... 24 उहाँले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त यसो भन्नुभयो: "स्वर्गको राज्य एक मानिस जस्तै हो जसले आफ्नो मासुमा असल बीउ छरे। क्षेत्र; 25 तर मानिसहरू सुतेको बेला उसको शत्रु आयो र गहुँमा सामा छर्यो र आफ्नो बाटो लाग्यो। ... 31 उहाँले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो: "स्वर्गको राज्य रायोको दाना जस्तै हो, जुन एक मानिसले लिएर आफ्नो खेतमा छर्यो, 32 जुन वास्तवमा सबै बीउहरू मध्ये सबैभन्दा सानो हो; तर जब यो बढ्छ। जडीबुटीभन्दा ठूलो हुन्छ र रुख बन्छ, ताकि आकाशका चराचुरुङ्गीहरू आएर त्यसका हाँगाहरूमा गुँड बनाउँछन्।" 33 उहाँले तिनीहरूलाई अर्को दृष्टान्त भन्नुभयो, "स्वर्गको राज्य खमीरजस्तै हो, जसलाई एउटी स्त्रीले लिएर खमीर नहोउन्जेल तीनवटा मासुमा लुकाइन्।" ... 44 "फेरि, स्वर्गको राज्य खेतमा लुकाइएको खजानाजस्तै हो, जुन एक जना मानिसले भेटायो र लुक्यो; र त्यसमा खुशीको लागि ऊ जान्छ र आफूसँग भएका सबै बेच्छ र त्यो खेत किन्छ। 45 फेरि, स्वर्गको राज्य हो। सुन्दर मोती खोज्ने व्यापारीजस्तै। 46 "जब उसले ठूलो मूल्यको एउटा मोती भेटिएको थियो, गएर आफूसँग भएका सबै बेचेर त्यो किन्यो। 47 फेरि, स्वर्गको राज्य एउटा जाल जस्तै हो जुन समुद्रमा फ्याँकियो र हरेक किसिमको केही बटुल्यो, 48 जुन, जब यो भरियो, तिनीहरूले किनारमा ताने। तिनीहरू बसे र असललाई भाँडोमा जम्मा गरे तर नराम्रोलाई फ्याँकिदिए। ... 51 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "के तिमीहरूले यी सबै कुरा बुझेका छौ?" तिनीहरूले उहाँलाई भने, "

मत्ती २१:१अब जब तिनीहरू यरूशलेमको नजिक पुगे, र जैतून डाँडाको बेथफागेमा आइपुगे, तब येशूले दुई जना चेलाहरूलाई यसो भन्दै पठाउनुभयो, 2 "तिमीहरूका सामुन्ने गाउँमा जाऊ, र तुरुन्तै तिमीहरूले एउटा गधा बाँधिएको भेटाउनेछौ, तिनीहरूलाई खोल्नुहोस् र तिनीहरूलाई मकहाँ ल्याइदिनुहोस्। 3 र यदि कसैले तिमीहरूलाई केही भन्यो भने, 'परमप्रभुलाई तिनीहरूको खाँचो छ' भन, र उहाँले तिनीहरूलाई तुरुन्तै पठाउनुहुनेछ। 4 यो सबै अगमवक्ताले भनेका कुरा पूरा होस् भनेर यसो भनिएको थियो: 5 सियोनकी छोरीलाई भन, 'हेर, तिम्रो राजा तिमीकहाँ आउँदैछ, नम्र, र गधामा बसेर, गधाको बछोरा। गधा।'"

मत्ती 21:13 "अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "लेखिएको छ, 'मेरो घरलाई प्रार्थनाको घर भनिनेछ, तर तिमीहरूले यसलाई 'चोरहरूको ओडार' बनायो।"

लूका २:६ "यसैले, तिनीहरू त्यहाँ हुँदा, उनको जन्मको लागि दिनहरू पूरा भयो। 7 अनि उनले आफ्नो जेठो छोरालाई जन्माइन्, र उहाँलाई लुगाले बेरेर डुँडमा राखे, किनभने त्यहाँ ठाउँ थिएन। तिनीहरूलाई सरायमा।

लूका 10:25 "अनि हेर, एकजना वकिलले उभिएर उहाँलाई जाँचे, "गुरुज्यू, अनन्त जीवनको हकदार हुनको लागि म के गरूँ?" 26 उहाँले उहाँलाई भन्नुभयो, "व्यवस्थामा के लेखिएको छ? तिमीले त्यसको बारेमा के पढ्दैछौ?" 27 त्यसले जवाफ दियो र भन्यो, 'तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले, आफ्नो सारा शक्तिले र आफ्नो सारा दिमागले प्रेम गर्नु' र 'आफ्नो छिमेकीलाई जस्तै। आफैलाई।' 28 अनि उहाँले उसलाई भन्नुभयो, "तिमीले सहि जवाफ दियो; यसो गर अनि तिमी बाँच्नेछौ।" २९ तर उसले आफूलाई धर्मी ठहराउन चाहँदै येशूलाई भन्यो, "अनि मेरो छिमेकी को हो?" ३० तब येशूले जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, "एकजना मानिस यरूशलेमबाट यरीहोमा गयो, र बीचमा लड्यो। चोरहरू, जसले उसको लुगा खोले, उसलाई घाइते बनाए, र उसलाई आधा मरेर छोडे। 31 अब संयोगवश एक जना पुजारी त्यो बाटोबाट ओर्लिए। अनि उसलाई देखेर ऊ अर्को छेउबाट गयो। 32 त्यसै गरी, एक जना लेवी, जब ऊ त्यो ठाउँमा पुग्यो, आएर हेर्यो, र अर्को छेउबाट गयो। 33 तर एकजना सामरी, उहाँ यात्रा गर्दै गर्दा, उहाँ जहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ आयो। अनि उसलाई देखेर उसलाई दया आयो। 34 तब तिनी उहाँकहाँ गएर तेल र दाखमद्य खन्याएर आफ्नो घाउमा पट्टी बाँधे। अनि उसले उसलाई आफ्नै जनावरमा राख्यो, उसलाई सरायमा ल्यायो र उसको हेरचाह गर्यो। 35 भोलिपल्ट, जब उहाँ जानुभयो, उहाँले दुई दिनारहरू निकाल्नुभयो, ती सरायलाई दिए, र उहाँलाई भन्नुभयो, 'उसको हेरचाह गर्नुहोस्। र जति धेरै खर्च गर्छौ, म फेरि आउनेछु, म तिमीलाई तिर्नेछु।' 36 त्यसोभए चोरहरूमा परेको मानिसको छिमेकी यी तीनमध्ये को हो भनी तिमीलाई लाग्छ?" 37 अनि उसले भन्यो, "जसले उसलाई दया देखायो।" तब येशूले उसलाई भन्नुभयो, "जाऊ र त्यसै गर।" 32 त्यसै गरी, एक जना लेवी, जब ऊ त्यो ठाउँमा पुग्यो, आएर हेर्यो, र अर्को छेउबाट गयो। 33 तर एकजना सामरी, उहाँ यात्रा गर्दै गर्दा, उहाँ जहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ आयो। अनि उसलाई देखेर उसलाई दया आयो। 34 तब तिनी उहाँकहाँ गएर तेल र दाखमद्य खन्याएर आफ्नो घाउमा पट्टी बाँधे। अनि उसले उसलाई आफ्नै जनावरमा राख्यो, उसलाई सरायमा ल्यायो र उसको हेरचाह गर्यो। 35 भोलिपल्ट, जब उहाँ जानुभयो, उहाँले दुई दिनारहरू निकाल्नुभयो, ती सरायलाई दिए, र उहाँलाई भन्नुभयो, 'उसको हेरचाह गर्नुहोस्। र जति धेरै खर्च गर्छौ, म फेरि आउनेछु, म तिमीलाई तिर्नेछु।' 36 त्यसोभए यी तीन मध्ये चोरहरूमा परेको मानिसको छिमेकी यी तीनमध्ये को हो भनी तिमीलाई लाग्छ?" 37 अनि उसले भन्यो, "जसले उसलाई दया देखाउनुभयो।" त्यसपछि येशूले उसलाई भन्नुभयो, "जाऊ र त्यसै गर।" र अर्को छेउबाट गए। 33 तर एकजना सामरी, उहाँ यात्रा गर्दै गर्दा, उहाँ जहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ आयो। अनि उसलाई देखेर उसलाई दया आयो। 34 तब तिनी उहाँकहाँ गएर तेल र दाखमद्य खन्याएर आफ्नो घाउमा पट्टी बाँधे। अनि उसले उसलाई आफ्नै जनावरमा राख्यो, उसलाई सरायमा ल्यायो र उसको हेरचाह गर्यो। 35 भोलिपल्ट, जब उहाँ जानुभयो, उहाँले दुई दिनारहरू निकाल्नुभयो, ती सरायलाई दिए, र उहाँलाई भन्नुभयो, 'उसको हेरचाह गर्नुहोस्। र जति धेरै खर्च गर्छौ, म फेरि आउनेछु, म तिमीलाई तिर्नेछु।' 36 त्यसोभए यी तीन मध्ये चोरहरूमा परेको मानिसको छिमेकी यी तीनमध्ये को हो भनी तिमीलाई लाग्छ?" 37 अनि उसले भन्यो, "जसले उसलाई दया देखाउनुभयो।" तब येशूले उसलाई भन्नुभयो, "जाऊ र त्यसै गर।" तेल र दाखमद्य खन्याउदै; अनि उसले उसलाई आफ्नै जनावरमा राख्यो, उसलाई सरायमा ल्यायो र उसको हेरचाह गर्यो। 35 भोलिपल्ट, जब उहाँ जानुभयो, उहाँले दुई दिनारहरू निकाल्नुभयो, ती सरायलाई दिए, र उहाँलाई भन्नुभयो, 'उसको हेरचाह गर्नुहोस्। र जति धेरै खर्च गर्छौ, म फेरि आउनेछु, म तिमीलाई तिर्नेछु।' 36 त्यसोभए यी तीन मध्ये चोरहरूमा परेको मानिसको छिमेकी यी तीनमध्ये को हो भनी तिमीलाई लाग्छ?" 37 अनि उसले भन्यो, "जसले उसलाई दया देखाउनुभयो।" त्यसपछि येशूले उसलाई भन्नुभयो, "जाऊ र त्यसै गर।" तेल र दाखमद्य खन्याउदै; अनि उसले उसलाई आफ्नै जनावरमा राख्यो, उसलाई सरायमा ल्यायो र उसको हेरचाह गर्यो। 35 भोलिपल्ट, जब उहाँ जानुभयो, उहाँले दुई दिनारहरू निकाल्नुभयो, ती सरायलाई दिए, र उहाँलाई भन्नुभयो, 'उसको हेरचाह गर्नुहोस्। अनि तिमीले जति धेरै खर्च गर्छौ, म फेरि आउँदा तिमीलाई तिर्नेछु।' 36 त्यसोभए चोरहरूमा परेको मानिसको छिमेकी यी तीनमध्ये को हो भनी तिमीलाई लाग्छ?" 37 अनि उसले भन्यो, "जसले उसलाई दया देखायो।" तब येशूले उसलाई भन्नुभयो, "जाऊ र त्यसै गर।"

लूका १९:४१ अब जब उहाँ नजिक आउनुभयो, उहाँले सहरलाई देख्नुभयो र त्यसमाथि रोनुभयो 42 यसो भन्नुभयो, "यदि तपाईंले पनि थाहा पाउनुभएको भए, विशेष गरी तपाईंको दिनमा, तपाईंको शान्तिको लागि के-कस्ता कुराहरू छन्! तर अब ती कुराहरू तपाईंको आँखाबाट लुकेका छन्। किनकि दिनहरू तपाईंमाथि आउनेछन् जब तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंको वरिपरि तटबन्ध निर्माण गर्नेछन्, तपाईंलाई घेर्नेछन् र तपाईंलाई चारैतिर बन्द गर्नेछन्, 44 र तपाईंलाई र तपाईंभित्रका छोराछोरीहरूलाई भुईँमा पुर्याउनेछन्; र तिनीहरूले तपाईंमा एउटा ढुङ्गा छोड्नेछैनन्। अर्कोमा, किनकि तपाईंलाई आफ्नो भेटको समय थाहा थिएन।"

लूका 22:27 "किनभने ठूलो को हो, टेबुलमा बस्ने कि सेवा गर्ने? के टेबुलमा बस्ने नै होइन? तैपनि सेवा गर्नेको रूपमा म तिमीहरूका बीचमा छु।"

यूहन्ना १:१सुरुमा वचन थियो, र वचन परमेश्वरसँग थियो, र वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।"

यूहन्ना १३:५ त्यसपछि, उहाँले एउटा भाँडोमा पानी खन्याउनुभयो र चेलाहरूको खुट्टा धुन थाल्नुभयो, र आफूलाई कम्मरमा बाँधेको तौलियाले पुछन थाल्नुभयो।

यूहन्ना १४:२७ म तिमीसँग शान्ति छोड्छु, मेरो शान्ति म तिमीलाई दिन्छु। संसारले दिएको जस्तो होइन म तिमीलाई दिन्छु। तेरो हृदय विचलित नहोस्, न त डराऊ।"

यूहन्ना 15:1 म साँचो दाखको बोट हुँ, र मेरो पिता दाखबारी गर्ने हुनुहुन्छ। 2 "ममा भएका हरेक हाँगा जसले फल फलाउँदैन, उहाँले हटाउनुहुन्छ, र फल फलाउने हरेक हाँगालाई थप फल फलोस् भनेर उहाँले छाँट्नु हुन्छ। 3 मैले तिमीहरूलाई भनेको वचनको कारणले गर्दा तिमीहरू पहिले नै शुद्ध छौ। म र म तिमीमा। जसरी दाखको बोटमा रहँदैन भने हाँगाले आफै फल फलाउन सक्दैन, न त तिमीले, जबसम्म तिमी ममा रहँदैनौ। 5 म दाखको बोट हुँ, तिमी हाँगाहरू हो, जो ममा रहन्छ, र म उहाँमा धेरै फल फलाउँछु, किनकि म बिना तिमीहरूले केही गर्न सक्दैनौ।"

प्रेरित 4:19 "तर पत्रुस र यूहन्नाले जवाफ दिए र तिनीहरूलाई भने, "परमेश्वरको दृष्टिमा परमेश्वरको भन्दा धेरै तिमीहरूको कुरा सुनु उचित हो कि होइन, तिमीहरूले नै निर्णय गर।"

प्रेरित 5:28 यो नाउँमा न सिकाउनु भनेर हामीले कडा आज्ञा दिएका होइनौं र? अनि हेर, तिमीले यरूशलेमलाई आफ्नो सिद्धान्तले भरेका छौ, र यो मानिसको रगत हामीमाथि ल्याउने मनसाय छ।" २९ तर पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूले जवाफ दिए र भने: "हामीले मानिसहरूको भन्दा परमेश्वरको आज्ञा मान्नुपर्छ। ... 40 अनि तिनीहरूले उहाँसँग सहमत भए, र जब तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई कुटपिट गरे, तिनीहरूले येशूको नाममा नबोल्न आज्ञा दिए, र तिनीहरूलाई जान दिए। 41 यसकारण उहाँको नाउँको निम्ति अपमान भोग्न आफूलाई योग्य गनिएकोमा रमाउँदै तिनीहरू परिषद्को उपस्थितिबाट गए। 42 अनि दिनहुँ मन्दिरमा र हरेक घरमा, तिनीहरूले येशूलाई ख्रीष्टको रूपमा सिकाउन र प्रचार गर्न छोडेनन्।"

रोमी 12:16 "एक-अर्काप्रति एउटै मनको होओ। उच्च कुराहरूमा आफ्नो मन नराख, तर नम्रहरूसँग संगत गर। आफ्नै विचारमा बुद्धिमानी नबन।"

रोमी 12:19 प्रिय हो, बदला नलिनुहोस्, बरु क्रोधलाई ठाउँ दिनुहोस्। किनकि यस्तो लेखिएको छ, "बदला लिने मेरो हो, म बदला दिनेछु," परमप्रभु भन्नुहुन्छ। 20 यसकारण, "यदि तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने, उसलाई खुवाओ; यदि तिर्खाएको छ भने, उसलाई पिउनुहोस्; किनकि त्यसो गर्दा तिमीले उसको टाउकोमा आगोको कोइला थुपार्नेछौ।"

१ कोरिन्थी ५:१ यो वास्तवमा रिपोर्ट गरिएको छ कि तिमीहरूमा यौन अनैतिकता छ, र यस्तो यौन अनैतिकता जसलाई अन्यजातिहरूमा पनि नाम दिइएको छैन। कि एक पुरुषको आफ्नो बुबाकी श्रीमती छ! 2 अनि तिमीहरू फुल्लिएका छौ, र बरु शोक गर्नुभएन, कि जसले यो काम गरेको छ उसलाई तिमीहरूका बीचबाट हटाइयोस्।

१ कोरिन्थी १३:३ र गरिबहरूलाई खुवाउन मैले मेरा सबै चीजहरू दिएँ, र मैले मेरो शरीर जलाउन दिए तापनि, तर प्रेम छैन, यसले मलाई केही फाइदा गर्दैन। ४ प्रेम लामो र दयालु हुन्छ। प्रेमले ईर्ष्या गर्दैन; प्रेम आफै परेड गर्दैन, फुल्दैन; 5 अशिष्ट व्यवहार गर्दैन, आफ्नै खोजी गर्दैन, उत्तेजित हुँदैन, कुनै नराम्रो सोचदैन;

२ कोरिन्थी ५:१० किनकि हामी सबै ख्रीष्टको न्यायको आसनको सामु उपस्थित हुनेपर्छ, ताकि प्रत्येकले शरीरमा गरेका कामहरू, चाहे असल होस् वा नराम्रो, उसले जे गरेको छ, त्यसबमोजिम प्राप्त गरून्।

२ कोरिन्थी ९:७ त्यसकारण प्रत्येकले आफ्नो हृदयमा आफ्नो उद्देश्य अनुसार दिनुहोस्, रीस वा आवश्यकतामा होइन। किनभने परमेश्वरले खुसीसाथ दिनेलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। 8 अनि परमेश्वरले तिमीहरूमाथि सबै अनुग्रह प्रशस्त गर्न सक्षम हुनुहुन्छ, कि तिमीहरूसँग सधैं सबै कुरामा पर्याप्तता छ र हरेक असल कामको लागि प्रशस्त हुनेछ। 9 जसरी लेखिएको छ: "उहाँले विदेशमा फैलिनुभएको छ, उहाँले

गरिबहरूलाई दिनुभएको छ; उहाँको धार्मिकता सदासर्वदा रहिरहन्छ। 10 अब उहाँले छर्नेलाई बीउ र भोजनको लागि रोटी, तपाईंले रोपेको बीउको आपूर्ति र वृद्धि गर्नुहोस् र बढाउनुहोस्। तिम्रो धार्मिकताको फल,

गलाती ५:१३ भाइहरू हो, तिमीहरूलाई स्वतन्त्रताको लागि बोलाइएको छ। स्वतन्त्रतालाई शरीरको लागि अवसरको रूपमा प्रयोग नगर्नुहोस्, तर प्रेमद्वारा एकअर्काको सेवा गर्नुहोस्।

गलाती ५:२२ तर आत्माको फल प्रेम, आनन्द, शान्ति, सहनशीलता, दया, भलाइ, विश्वासयोग्यता, 23 कोमलता, आत्मसंयम हो। त्यसको विरुद्धमा कानून छैन।

एफिसी ४:१५ तर, प्रेममा साँचो बोलै, सबै कुरामा उहाँमा बढनुहुन्छ जो शिर हुनुहुन्छ। ख्रीष्ट।

एफिसी ५:२१ परमेश्वरको डरमा एक अर्काको अधीनमा।

फिलिप्पी २:३ स्वार्थी महत्वाकांक्षा वा घमण्डले केही नगरोस्, तर मनको नम्रतामा प्रत्येकले अरूलाई आफूभन्दा राम्रो मान्ने गरौं।

फिलिप्पी २:५ यो मन तिमीहरूमा होस् जुन ख्रीष्ट येशुमा पनि थियो, 6 जसले परमेश्वरको रूपमा भएकोले यसलाई परमेश्वरको बराबरीमा लुटपाट ठानेन, 7 तर आफूलाई दासको रूप धारण गरेर, आफूलाई कुनै प्रतिष्ठा नभएको बनायो। पुरुषको प्रतिरूपमा आउँदैछ। 8 अनि मानिसको रूपमा देखा परेर, उहाँले आफूलाई नम्र बनाउनुभयो र मृत्युसम्म, क्रूसको मृत्युसम्म पनि आज्ञाकारी हुनुभयो।

कलस्सी 1:१6 किनकि स्वर्गमा भएका र पृथ्वीमा भएका दृश्य र अदृश्य, सिंहासनहरू वा राज्यहरू वा राज्यहरू वा शक्तिहरू सबै उहाँद्वारा सृष्टि गरिएका हुन्। सबै चीजहरू उहाँद्वारा र उहाँको लागि सृष्टि गरिएका थिए। 17 अनि उहाँ सबै कुराको अगाडि हुनुहुन्छ, र उहाँमा सबै कुराहरू छन्।

कलस्सी ३:१३ एक-अर्कालाई सहने र एक-अर्कालाई क्षमा गर्ने, यदि कसैको विरुद्धमा गुनासो छ भने। जसरी ख्रीष्टले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभयो, त्यसरी नै तिमीहरूले पनि गर्नुपर्छ।

२ तिमोथी ३:१६ सबै धर्मशास्त्रहरू परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा दिइएको हो, र सिद्धान्त, हप्काइ, सुधार, धार्मिकताको निर्देशनको लागि लाभदायक छ, १७ ताकि परमेश्वरको जन हरेक असल कामको लागि पूर्ण रूपमा सुसज्जित होस्।”

तीतस ३:१ तिमीहरूलाई शासकहरू र अख्तियारवालाहरूको अधीनमा रहन, आज्ञापालन गर्न, हरेक असल कामको लागि तयार रहन, 2 कसैलाई नराम्रो नबोल्न, शान्तिप्रिय, कोमल र सबै मानिसहरूलाई नम्रता देखाउन सम्झाऊ।”

कुनै प्रश्नहरू छैनन्